

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 30:

Forespørgsel til skatteministeren:

»Hvilke initiativer har regeringen taget for at sikre, at multinationale selskabers indtægter i Danmark beskattes på lige fod med andre indtægter, og at der ikke sker misbrug af transfer pricing, og hvilke nye initiativer har regeringen planer om at gennemføre på dette område?«

Af Pernille Rosenkrantz-Theil (EL), Keld Albrechtsen (EL), Line Barfod (EL) og Søren Søndergaard (EL). Anmeldt 27/11 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 3/12 2003).

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse først vil finde sted i morgen, torsdag den 5. februar 2004.

Begrundelse

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Den rapport, som Skatteministeriet har udarbejdet, er jo hårrejsende læsning. Det er endnu en rapport, som er hårrejsende læsning – apropos vores tidligere debat.

Det område, vi har med at gøre her, er jo de negative og ukontrollerede dele af globaliseringen, nemlig de multinationale selskaber. Det er selskaber, som for de største af slagsens vedkommende har økonomier, der er større end afrikanske stater.

Der er tale om en pengeophobning af en størrelse, som er fuldstændig ubegribelig. Og på trods af de ufattelige summer, som de her firmaer skovler ind, forsøger alt for mange af dem at unddrage sig at bidrage til fællesskabet. Unddrage sig at betale for de samfundsgoder, som de nyder godt af.

Den danske stat bruger milliarder af kroner på sundhed, på uddannelse, på veje og på anden infrastruktur. Det er alt sammen ting, som selskaberne nyder godt af. Ting, som den danske befolkning og de mindre virksomheder hver måned betaler til over skattebilletten, men ting, som de multinationale selskaber ansætter folk til at finde ud af, så de kan unddrage sig betalingen. Det er en skævvridning, som jeg synes er komplet uacceptabel. Jeg mener, at de bredeste skuldre skal bære det tungeste læs og ikke, som det er nu, hvor de med de bredeste skuldre undslår at give en hånd med overhovedet. Det er

den skævhed, som vi har sat på dagsordenen i dag.

Kl. 15.30

I OECD-sammenhæng udarbejdede man de regler, der i dag er gældende lov i Danmark. Der er behov for internationale regler, også for, at reglerne bliver håndhævet, sådan at det ikke bliver en lovgivning fuld af tomme ord, som vi ser det i dag. Men reglerne håndhæves meget forskelligt, og det er sådan set det, rapporten slår fast. Og en lang række værktøjer er ikke taget i anvendelse i Danmark.

Jeg håber, at ministeren har givet sig rigtig god tid til at læse rapporten igennem og herunder rigtig god tid til at tænke over, hvilke nye værktøjer regeringen vil tage i anvendelse for at sørge for, at de multinationale bidrager til fællesskabet. Hvis det ikke er tilfældet, håber jeg, at ministeren har en rigtig god forklaring til de danske skatteydere, der så må bide i det sure æble og fortsat betale for de ting, som de multinationale nyder godt af.

Besvarelse

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg er blevet bedt om at redegøre for, hvilke initiativer regeringen har taget for at sikre, at multinationale selskabers indtægter i Danmark beskattes på lige fod med andre indtægter, og at der ikke sker misbrug af begrebet transfer pricing; dette for mange fremmede udtryk, men som altså er et spørgsmål om samhandel på tværs af grænserne. Endvidere ønskes oplyst, hvilke nye initiativer regeringen har planer om at gennemføre på området.

Nu er der jo ikke tale om et nyt emne. Folkettinget har for godt et års tid siden debatteret samme spørgsmål. Lad mig som dengang slå fast, at regeringen under ingen omstændigheder vil holde hånden over virksomheder, der overtræder de gældende regler. Der skal sættes ind mod dem, der ikke vil bidrage med deres andel til samfundsøkonomien. Så tror jeg, det er slået fast. Jeg vil gerne gentage det, hvis der er behov for det, men jeg har villet sige det fra starten, så der ikke kan herske tvivl om den ting.

Men tingene skal jo også sættes i det rette perspektiv. At multinationale selskaber måske har en mindre skattebetaling i Danmark, end man forventede, er ikke det samme, som at der foreligger snyd. Der er mange fuldt legale grunde til, at der i et eller flere år ikke er et skattepligtigt

overskud. En grund kan være, at der er afholdt store investeringer i aktiver, der kan afskrives over skatteregnskabet, justeringer, som i det lange løb er til gavn for det danske samfund: der skabes arbejdspladser, der skabes økonomisk vækst.

Dette betyder ikke, at regeringen ikke interesserer sig for området, tværtimod. Det har haft og det har fortsat en høj prioritet. Lad mig sige det helt klart: Det er stødende for retsbevidstheden, hvis multinationale selskaber misbruger transfer pricing til at reducere deres skattebetalinger. Det skaber konkurrenceforvridning, hvilket selvfølgelig ikke er acceptabelt.

Når der skal ageres, er det imidlertid vigtigt, at man har en fornemmelse af problemets omfang. Det nytter ikke at skyde med spredehagl. Hvad er det reelle problem? Hvor stort er det? Foretager man først en sådan analyse, har man langt bedre mulighed for at komme med en målrettet løsning. Man undgår at ramme i flæng og unødigt genere en masse virksomheder, for hvem problemstillingen ikke er relevant.

Dette er også baggrunden for, at jeg i sommeren 2002 iværksatte en række undersøgelser og analyser, bl.a. om selskabernes overholdelse af dokumentationspligten, de udenlandske transfer pricing-regler og muligheden for at udvikle samarbejdet mellem de involverede myndigheder. Resultatet heraf fremgår af den redegørelse om multinationale selskaber og transfer pricing, som jeg afgav i Folketinget i oktober måned i henhold til forslag til vedtagelse nr. V 6 knyttet til en forespørgselsdebat om multinationale selskabers skattebetaling.

Kl. 15.35

Resultatet af undersøgelsen vedrørende dokumentationspligten viste, at der er behov for en målrettet opstramning, og dette agter regeringen selvsagt at følge op på. Jeg har derfor også i tilknytning til redegørelsen fremlagt en ottepunktsplan til forbedring af systemet. Grundlaget er kontrol af de virksomheder, som ikke har den fornødne vilje til at følge transfer pricing-reglerne, og vejledning af dem, der gerne vil, men har behov for mere hjælp til at gøre det.

Planen har fokus på lignings- og kontrolsiden og indeholder samtidig elementer, der skal sikre et større incitament til at udarbejde lovpålagt dokumentation. Sigtet er at øge risikoen for at blive opdaget, hvis man snyder, og at forbedre skattemyndighedernes værktøjer til at kunne udsøge netop de virksomheder, der ikke har orden i tingene.

Et af elementerne er en aftale, der er indgået mellem Kommunernes Landsforening og Told- og Skattestyrelsen om etablering af en række TP-ligningscentre med tilhørende sekretariater, den såkaldte fællesmodel. Disse skal tage sig af de største, de vanskeligste sager. Ligningscentre starter i 2005, idet visse selskaber dog først kan forventes at blive overflyttet fra 2007.

Målsætningen er bl.a. at skabe bedre mulighed for opbygning og vedligeholdelse af faglige miljøer. I tilknytning til fællesmodellen udvikles nogle mere forfinede udvælgelsesværktøjer, og der skal være en bedre koordinering af udvælgelsen af kontrolegnede selskaber.

Transfer pricing-sager er typisk store og meget vanskelige. For at kunne håndtere dem er der derfor behov for en specialisering. Dette opnås imidlertid ikke ved at have ligningen af de multinationale selskaber spredt ud over en masse små enheder; nogle steder findes måske højst to-tre selskaber, som er relevante i denne her sammenhæng, og dette er ikke nok til at få opbygget den tilstrækkelige kompetence lokalt. Med fællesmodellen skabes rammerne for, at den nødvendige kompetence og det nødvendige netværk kan opbygges. Indsatsen er rettet mod en effektivisering inden for de eksisterende rammer. Det gælder om at udnytte de eksisterende ressourcer bedst muligt.

Jeg ved godt, at andre har den opfattelse, at den bedste måde at løse et problem på er at ansætte flere folk, men det er altså ikke regeringens politik. Der indgår mange andre faktorer end personale i dette ligningsmæssige spørgsmål, f.eks. sigtetsmæssig arbejdstilrettelæggelse, og de rigtige kompetencer spiller en lige så stor rolle. Blot at hyre flere kontrollanter uden at se på, om det arbejde, de hyres til, udføres på en fornuftig måde, er en forældet indfaldsvinkel; andre steder er det en dyd at kunne udvikle sine arbejdsmetoder og samtidig opretholde produktionen med færre ressourcer; det kaldes fremskridt.

Jeg synes egentlig, at befolkningen kan stille samme krav til det offentlige, som man gør til mange private virksomheder.

En af vejene til at sikre bedre udvælgelsesværktøjer er at sikre en god dokumentationsstandard.

Det er regeringens hensigt til oktober at indføre regler, der pålægger virksomhederne at udfylde et sådant erklærings-skema med en række grundlæggende spørgsmål om virksomhedens dokumentation. Hensigten med skemaet er at

give et overblik over, i hvilket omfang dokumentationen dækker de koncerninterne transaktioner, og virksomhedernes revisor eller advokat skal med sin underskrift bekræfte, at de afgivne oplysninger er korrekte.

Samtidig vil regeringen foreslå, at der i klagesager ikke kan ydes omkostningsgodtgørelse til udarbejdelse af den lovpligtige dokumentation; som reglerne er i dag, kan det være et incitament til at undlade dokumentation og i stedet indbringe indkomstforhøjelsen for Landsskatteretten, så man får det offentlige til at betale for udarbejdelsen af dokumentationen. Det er selvfølgelig ikke hensigtsmæssigt og standses derfor.

Kl. 15.40

Også på vejledningsområdet er der iværksat tiltag. Told- og Skattestyrelsen har udarbejdet en vejledning om transfer pricing-dokumentationspligten. Endvidere er der aftalt en informationskampagne med erhvervslivets organisationer, som vil løbe af stabelen her i foråret. I kampagnen indgår bl.a. afholdelse af en række gåhjem-møder rundt omkring i landet.

Som opfølgning herpå vil Told- og Skattestyrelsen i en periode på 3 måneder etablere en hotline. Her kan virksomhederne på et uformelt grundlag indhente oplysninger om forståelsen af de ret komplicerede regler, der er på det her område, og vejledning til udarbejdelse af dokumentation. Man skal ikke undervurdere værdien af et godt informationsmateriale. Dette kan bl.a. være med til at sikre virksomhedernes bevågenhed om emnet.

Endelig har regeringen før jul fremsat et lovforslag, L 119, hvorved der sikres en videreførelse af værnereglerne mod internationale koncerners vilkårlige flytning af kapital over grænserne, dvs. reglerne om tynd kapitalisering – også et rimelig kompliceret område – altså igen et tegn på, at også på det område har vi taget initiativ.

Som det fremgår af det, jeg her har nævnt, har regeringen planer om en række opstramninger.

Man kan spørge – det kan man altid – om reglerne er gode nok. Spørgsmålet kan dog ikke besvares med et ja eller nej. Området er ikke statisk; det må vurderes og tilpasses løbende.

De danske regler er baseret på OECD's anvisninger, som også anvendes af mange andre lande i verden. Rent faktisk ligger de danske regler i den øvre ende i forhold til de andre landes regler. Vi er altså allerede langt fremme. Der er således intet, der indikerer, at der er behov for en

helt anden linje eller en ny og stor gennemgribende revision.

Transfer pricing handler primært om international samhandel. Vi taler med andre ord om en problemstilling, der er interessant i grænseoverskridende situationer. Vores regelsæt afspejler dette forhold. I lyset af praksis ved EF-Domstolen, senest i Langhorst-Hohorst-sagen, hvor de forskellige skattemæssige behandlinger af indenlandske og grænseoverskridende koncerner blev anset for EU-stridige, har regeringen altså allerede taget konsekvensen ved at foreslå Folketinget nye regler om tynd kapitalisering, ligesom vi også gennemgår regelsættet med henblik på eventuelle justeringer på TP-området.

Hertil kommer, at jeg personligt ved et møde med kommissær Fritz Bolkenstein har opfordret Kommissionen til en større aktivitet på TP-området.

At der primært er tale om en grænseoverskridende problemstilling betyder, at en høj grad af international koordinering er hensigtsmæssig for skatteydere, men også for skattemyndigheder. Koordineringen er hidtil primært sket i OECD-regi, hvor Danmark deltager aktivt, men også i EU er, som tidligere nævnt, problemstillingen taget op, og der er nedsat et Joint Transfer Pricing Forum, som bl.a. ser på mulighederne for at få fælles retningslinjer for dokumentationskravene inden for EU-området. Også her er Danmark en aktiv medspiller.

Jeg vil gerne afslutningsvis sige, at jeg faktisk glæder mig over, at det nu er lykkedes at tage en række konstruktive initiativer sammen med relevante parter, sammen med organisationerne, herunder KL. Jeg føler mig overbevist om, at der hermed er etableret et godt grundlag for at imødegå eventuelle forsøg på misbrug af transfer pricing-reglerne.

Forhandling

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er da fint, at der er sket en opprioritering af arbejdet, hatten af for det. Men hvad hjælper det, hvis de mennesker, som skal opprioritere arbejdet, ikke har de nødvendige redskaber?

For at illustrere det her område vil jeg fortælle, at vi netop har gennemgået 15 af de store multinationale selskaber, som har en årlig omsætning i Danmark på samlet ca. 30 mia. kr. Det er 15 af de selskaber, som vi sidste år blev gjort bekendt med ikke betalte skat i Danmark.

Kl. 15.45

På trods af mange års debat, på trods af skærpet lovgivning i 1998, på trods af den øgede opmærksomhed om området, betaler de fortsat ikke skat i Danmark. Åh jo, selvfølgelig skal jeg huske, at Coca-Cola International betaler 1 mio. kr. i skat i Danmark. De har godt nok en omsætning på omkring 1.500 mio. kr. Aldi betaler da også et par millioner af deres omsætning på 3.000 mio. kr. Men ud over det er der ikke ét af de 15 selskaber, der betaler skat i Danmark, og Aldi og Coca-Cola har i årevis heller ikke gjort det.

Det er den virkelighed, vi står over for. Det er den virkelighed, hr. og fru Jensen står over for, når de hver evig eneste måned skal betale deres skatteregning.

Ministeren sagde i forespørgslen om samme emne sidste år, at regeringen ikke under nogen omstændigheder vil holde hånden over virksomheder, der forbryder sig mod gældende regler.

Nu har ministeren så opremset en række ganske nødvendige initiativer, men jeg kan alligevel ikke lade være med at sidde tilbage med en fornemmelse af, at regeringen lige præcis holder hånden over de selskaber, der forbryder sig mod gældende regler, eftersom regeringen ikke tager et eneste initiativ til at være andet end pædagogisk venlig over for virksomhederne. Regeringen tager ikke et eneste initiativ til at benytte sig af nogle af de værktøjer, som andre regeringer har taget i anvendelse.

Regeringen bryster sig normalt af at være en lov og orden-regering, men det synes jeg sådan set det her sætter et stort spørgsmålstegn ved, i hvert fald når det gælder de store fisk, altså dem der fuser i million- eller milliardklassen.

Hvorfor har regeringen f.eks. ikke taget initiativ til at indføre bødestraf ved mangelfuld dokumentation, som man har gjort det i Tyskland? Jamen det ville da være oplagt. Der er jo blevet lavet en undersøgelse i den her rapport, hvor det fremgår, at knap 30 pct. af de undersøgte virksomheder indleverede åbenlyst mangelfuld dokumentation, mens hver tiende virksomhed helt undlod. Det kunne da godt tyde på, at der var behov for i sådan lidt bredere forstand at skride ind, hvis folk ikke leverer den nødvendige dokumentation.

Et andet problem er, at der er alt for få ansatte til at tage sig af de her transfer pricing-firmaer, altså vel at mærke, hvis vi har tænkt os, at alle

selskaber skal kontrolleres i stedet for den her meget bløde stikprøveordning.

På det punkt mener jeg sådan set, at skatteministeren burde være enig med os, for hvornår har det nogen sinde kostet staten en eneste krone at ansætte en person i skattekontrollen? Jeg gad faktisk godt vide, om skatteministeren kan komme med bare ét eksempel på, at det har kostet staten penge at ansætte folk i skattekontrollen. Det er jo sådan, at folk i skattekontrollen tjener deres egen løn ind og mere til.

Et tredje problem er, at beviserne og den nødvendige dokumentation ofte ligger i selskaberne, og derfor er det svært for myndighederne at føre sag mod de her kolosser, og derfor har man i Finland og Storbritannien indført en situationsbestemt bevisbyrde. Det mener jeg er et oplagt værktøj for skatteministeren.

Et fjerde problem er skattelylandene. Hvorfor arbejder man ikke internationalt for, at skattelylandene bliver lukket ned, at de lukker butikken? Det kan ikke være rigtigt, at 60-70 lande skal sætte samtlige velfærdssamfund i verden under pres. Hvorfor arbejder man ikke internationalt set på at få lukket alle de lande? Vi har set, at Cayman Islands i dag langt om længe er bukket under. Det vil sådan set være på sin plads, hvis man tog initiativ til, at de resterende også gjorde det.

Vi hører i så mange debatter, at ministre, statsledere og andre magthavere undskylder sig med, at vi jo lever i en globaliseret verden. Det er da fuldstændig rigtigt, men i den her globaliserede verden er det sådan set ministres og statslederes opgave at styre den globale udvikling. Det er sådan set derfor de er valgt.

Det er ministres og statslederes opgave at sørge for, at der kommer internationale regler, sådan som vi gjorde det sammen med den tidligere regering, da vi lavede den lovgivning, der gælder i dag.

Når man så har sørget for at lovgrundlaget er i orden, er det også statslederes og ministres opgave at sørge for, at det bliver håndhævet, at de nødvendige værktøjer bliver stillet til rådighed. Det er præcis her, skatteministeren har sin rolle at spille, og det synes jeg ikke skatteministeren lever op til i sit svar.

Jeg skal derfor på vegne af Enhedslisten, Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen

- at sikre, at alle TP-selskaber får gennemgået regnskaberne med henblik på at sikre, at gældende regler for transfer pricing overholdes, herunder at dokumentationspligten fremover overholdes,
- at sikre, at reglerne for dokumentation er klare, og at der indføres bødestraf ved mangelfuld dokumentation og ved indkomstforhøjelser, sådan at Danmark ikke er et skattely for TP-selskaber,
- at bevisbyrden bliver situationsbestemt inspireret at Storbritannien og Finland, og
- at der årligt tilgår Folketinget en oversigt over antallet af kontroller, der er foretaget, samt over, hvilke ændringer disse kontroller har givet anledning til.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 51).

Kl. 15.50

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så er det hr. Peter Christensen som ordfører.

Peter Christensen (V):

Først vil jeg takke skatteministeren for en god gennemgang af regeringens initiativer på området. Derudover vil jeg også gerne takke Enhedslisten for deres forespørgsel. Det giver os mulighed for at fremlægge de nye initiativer, som regeringen har igangsat inden for transfer pricing-området. Og som det kan ses på mig, så synes jeg jo ikke, rapporten har været hårrejsende læsning.

For Venstre er det vigtigt, at alle, også de multinationale selskaber, bidrager til det danske samfund. Alle skal betale den skat, loven kræver, hverken mere eller mindre, ingen tvivl om det. Derfor bakker vi også op om de af skatteministeren fremlagte initiativer.

Ifølge den redegørelse, Folketinget har modtaget om multinationale selskaber og transfer pricing, var der brug for, at der blev sikret bedre indberetninger fra de berørte selskaber. Virksomhederne skal blive bedre til at efterleve de nuværende regler om oplysnings- og dokumentationspligt, regler, der sikrer et godt grundlag for skattemyndighederne til at udvælge, hvilke virksomheder der bør udsættes for yderligere

kontrol, og efterfølgende også bruge de indberettede oplysninger og dokumentation til en effektiv ligning og revision.

Den fremlagte ottepunktsplan er en god løsning på de problemer, redegørelsen skitserer. Det er otte punkter, der tager udgangspunkt i den virkelighed, hvor også TP bruges. Transfer pricing hverken skal eller kan forhindres, men vi skal sikre, at multinationale selskaber ikke bruger intern handel til at flytte overskuddet, noget, som især er relevant ved handel over grænserne. Derfor bør opgaven i høj grad også løses i internationale fora som EU og OECD.

Derfor noterer Venstre sig også med tilfredshed, at der i øjeblikket foregår et tæt samarbejde med de andre OECD-lande, og at Danmark arbejder for, at der formuleres nogle fælles dokumentationskrav.

Som det også fremgår af redegørelsen, er Danmark på flere områder meget langt fremme i vores kontrol, og vi bør altid dele vore erfaringer og udveksle oplysninger, når der er tale om grænseoverskridende problemstillinger.

Både fordi vi allerede gør meget på lignings- og kontrolden, og fordi Danmark ikke er blandt de lande med den højeste selskabsskat, fremhæver redegørelsen også, at Danmark ikke skulle være specielt hårdt ramt af det her omtalte problem. Alligevel har vi opprioriteret området og iværksat tiltag, uden at vi har skræmt selskaber og investeringer væk fra Danmark. Det må være helt afgørende.

Der er nemlig en anden side af historien, som vi ikke må glemme. Uanset hvordan vi vender og drejer det, kan ingen benægte det faktum, at de multinationale selskaber er en gevinst for Danmark. De bidrager til det danske samfund med selskabsskat, kvalitetsprodukter og frem for alt kærkomne og velkomne arbejdspladser.

Jeg er dog klar over, at det her ikke på nogen måde stiller Enhedslisten tilfreds. For Enhedslisten handler det ikke om at forbedre indsatsen på området, for dem handler det om at fjerne alt incitament for de multinationale virksomheder til at kunne fungere i Danmark. Men for Venstre handler det om at sikre, at gældende regler overholdes, men også at Danmark fortsat kan være et land, hvor gamle virksomheder bliver og nye kan oprettes.

Jeg skal på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringen har iværksat en plan til yderligere sikring af, at multinationale selskaber beskattes af deres indtægter i Danmark.

- Planen indebærer bl.a., at der
- fra 2005 etableres 10 ligningscentre og sekretariater til behandling af de største og vanskeligste transfer pricing-sager (er påbegyndt),
 - gennemføres en informationskampagne vedrørende den lovpligtige transfer pricing-dokumentation (kampagnen gennemføres i foråret 2004 i samarbejde med erhvervslivets organisationer),
 - ikke kan udbetales omkostningsgodtgørelse for udarbejdelse af transfer pricing-dokumentation, og
 - sikres en videreførelse af værnereglerne mod internationale koncerners vilkårlige flytning af kapital over grænserne (lovforslag er fremsat).
- Folketinget opfordrer regeringen til
- fortsat at prioritere indsatsen mod misbrug af reglerne højt og følge udviklingen på området, herunder i andre lande, samt løbende overveje, hvilke tiltag der kan iværksættes over for selskaber, som ikke overholder gældende bestemmelser, og
 - løbende at evaluere, om der er afsat fornødne ressourcer til transfer pricing-opgaven.«

(Forslag til vedtagelse nr. V.52).

Kl. 15.55

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal blot spørge hr. Peter Christensen, om hr. Peter Christensen mener, at USA, Canada, Storbritannien, Tyskland og Finland er lande, der er kendetegnet ved et ønske om at ville skræmme de multinationale selskaber væk?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det har jeg ingen viden om, men det har jeg da svært ved at forestille mig.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jamen det synes jeg sådan set var fint at få slået fast, for hr. Peter Christensen sagde jo, at Enhedslisten var kendetegnet ved gerne at ville fjerne incitamentet til, at de multinationale selskaber var til stede i Danmark. Så vil jeg blot bede hr. Peter Christensen bekræfte, at samtlige de forslag, som ligger i den vedtagelse, Enhedslisten har fremlagt, samtlige de forslag er indført i nogle af de her respektive lande.

Det vil altså sige, at lande, som hr. Peter Christensen ikke mener er kendetegnet ved at ville fjerne incitamentet for multinationale selskaber til at være til stede, har indført de her tiltag, og det har de gjort i erkendelse af, at det var fuldstændig nødvendigt at få de her værktøjer til rådighed for at sikre, at de multinationale selskaber betaler skat.

De har ikke ment, at det har været nok med den her sødsuppepædagogik over for selskaberne, som Venstre og regeringen har indført. De har ment, at det har været nødvendigt med nogle værktøjer, for at det ikke var den almindelige befolkning, der har skullet bære den fulde skattebyrde, men sådan at skattebyrden også er blevet båret af de multinationale selskaber.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg kan forsikre Enhedslisten om, at sødsuppepædagogik aldrig har været Venstres livret, og det er det bestemt heller ikke i den her sag.

Vi mener også, at der skal være nogle gode værktøjer til netop at følge op på den lovgivning, der allerede findes. Det er også indgangsvinklen til de otte punkter, som skatteministeren har redegjort for. Det er otte punkter, som har det sigte, at de regler, den lovgivning, vi har vedtaget, efterleves.

Vi kan jo hurtigt blive enige om, at rapporten viste, at der var steder, hvor man skulle forbedre sig. Det var netop også indgangsvinklen i min ordførertale, at vi skal have virksomhederne til i højere grad at leve op til den dokumentationspligt, de har. Af flere årsager, også for at man nemmere kan udvælge de virksomheder, der skal udsættes for en grundigere kontrol. Der synes jeg netop, at de otte punkter er gode værktøjer.

Jeg synes ikke, at man, fordi man har en lovgivning, der ikke efterleves, så bare skal lave ny lovgivning. Det ser vi desværre en tendens til nogle gange her i Folketinget. Jeg synes, det er

en forkert fremgangsmåde. Nej, det, det må dreje sig om, er, at man efterlever den lovgivning, der er vedtaget.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg bed mærke i, at hr. Peter Christensen sagde i indledningen til sin ordførertale, at vi skulle blive bedre til at sikre, at virksomhederne leverer fyldestgørende dokumentation. Det er jeg meget, meget enig med hr. Peter Christensen i, for det er jo klart utilfredsstillende, at flertallet af selskaberne ikke har leveret fyldestgørende dokumentation. Jeg vil godt bede hr. Peter Christensen udtrykke, om han er enig med mig i, at det er klart utilfredsstillende, at der er så stor en del af selskaberne, som ikke kan levere fyldestgørende dokumentation.

Hvis man nu står i den situation, at det ikke kan lade sig gøre at få fyldestgørende dokumentation fra så mange selskaber, hvorfor er det så, at hr. Peter Christensen afviser f.eks. at indføre bøder? Så rammer man jo ikke de selskaber, der har orden i tingene, de afleverer bare deres ting som hidtil, men de, som ikke har orden i tingene, vil blive ramt af bøder. Det synes jeg er en god idé. Jeg ved ikke, hvad hr. Peter Christensen synes om det, men i mine øjne er det slaphed og mangel på konsekvens, hvis man ikke vil gribe til den slags værktøjer.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Første spørgsmål går på, hvorvidt Venstre finder det u hensigtsmæssigt, at der ikke er flere virksomheder, der har haft orden i deres dokumentation. Det synes jeg sådan set ikke der er nogen grund til at diskutere i lang tid om vi synes eller ej. Jeg synes, at alene opbakningen til netop gennemførelsen af de her otte punkter jo netop er et bevis på, at vi selvfølgelig ikke synes, at det var godt nok.

Derfor har vi givet skattemyndighederne nogle værktøjer, sådan at de netop kan sikre, at vi får bedre resultater næste gang, man foretager en sådan undersøgelse.

Så er der spørgsmålet om bøder. Ja, nu kan jeg ikke stille et spørgsmål til SF, men jeg kan henvise til, at i den rapport, der blev oversendt, blev det problematiseret i forhold til EU-retten, hvis vi indførte bøder. Det ville være et problem i forhold til EU-retten. Så ville vi ikke rigtig kunne opretholde den forskel, der er i dag, hvor det

kun er ved grænseoverskridende transaktioner, at der afkræves den her dokumentation.

Så er sagen jo pludselig en anden, for hvis det så betyder, at for at kunne indføre bøder, skal vi også til at indføre de krav til indenlandske transaktioner, så er vi jo ovre i, at vi ved at løse et mindre problem skaber nogle kæmpestore problemer. Det synes vi i Venstre ikke er vejen frem.

Vi synes, vi har en lovgivning, der faktisk kan sikre, at vi får fulgt op på det her uden at skulle lave en ny lovgivning, men blot ved at give nogle nye værktøjer. Så det er vores svar.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Bare lige til det sidste, hr. Peter Christensen er inde på. Mener hr. Peter Christensen, at koncerninterne transaktioner internt i Danmark ikke skal foretages efter armslængdeprincippet? Det vil jeg godt have et meget klart svar på, altså ja eller nej? Skal de foretages efter armslængdeprincippet?

For lige at holde fast i det her med bøder: I mine øjne er det sådan, at hvis man ikke kan leve op til den lovgivning, der er, så skal man have en straf. Hvis jeg kører over for rødt lys i bil, eller hvis jeg kommer til at tage ting i Brugsen, som jeg ikke betaler for, så skal jeg have en straf. Det synes jeg sådan set også må gælde for multinationale selskaber. Til gengæld skal de multinationale selskaber, som opfører sig ordentligt, ikke straffes.

Det er sådan set logik i min verden, og hvis man ikke går ind på den logik, så synes jeg, det er slapt. Så synes jeg, det er konsekvensløst. Jeg må tilstå, at jeg synes, at Vestres politik på det område er både slap og konsekvensløs, når man er vidne til, at over halvdelen af selskaberne ikke kan finde ud af at leve op til lovgivningen og dokumentere deres priser, og man stadig væk synes, at det skal gå upåtalte hen, at der ikke skal pålægges bøder, at man ikke vil straffe de her former for lovovertrædelser.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Om interne transaktioner ikke skal udføres efter armslængdeprincippet? Jo, det skal de, men dokumentationskravene er ikke de samme, og det er den problematik, der vil gøre sig gældende, hvis man indfører bøder.

Jeg er nødt til at sige, som jeg har sagt før, at svaret på, at man har en lovgivning, der ikke bliver efterfulgt på alle områder, må ikke være, at

man blot laver ny lovgivning, men at man prøver at anstrenge sig for at få den gældende lovgivning gennemført.

Jeg synes, at skatteministeren med de otte punkter har givet nogle gode bud på, hvordan vi sikrer det. Derfor handler det ikke om at være konsekvensløs. Nej, tværtimod synes jeg, der er masser af konsekvens i netop kontant at fremlægge nogle svar på den problemstilling, som rapporten fremviser, nemlig at der var for få virksomheder, der havde levet op til deres dokumentationsforpligtelse. Så der er masser af konsekvens.

Kl. 16.05

Jeg er da bekymret over, at man i den her sag, som rapporten også anviser ikke er speciel stor for Danmarks vedkommende, er parat til i debatten at gøre op med gode danske principper om, hvem der skal løfte bevisbyrden. Der må jeg sige, at jeg håber og er glad for, at der er et flertal her i Folketinget, der kan holde hovedet koldt, kan se problematikken i den sammenhæng, den skal ses i, og i øvrigt accepterer og anerkender, at problemet jo ikke er større end som så, og at vi derfor i hvert fald ikke skal gøre op med gode retsprincipper.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Vi tager rapporten og fortsætter diskussionen om bøder: Hvis hr. Peter Christensen får forhøjet sin selvangivelse, så er det bøde, i hvert fald er der mulighed for det. Men her har vi noget helt andet: USA ja, Canada ja, Australien ja, Japan ja, Storbritannien ja, Tyskland ja, Holland og Finland nej, Portugal ja, Danmark nej. Sådan er situationen i det her spørgsmål.

Derfor er det måske lidt væsentligt at tage det med i stedet for at tro, at man kan løse det her problem ved at holde fyraftensmøder med Dansk Industri, som vi i går passende fik meddelelse om, at man ville gøre for at løse det her problem.

Man ved også, at der er 4.400 selskaber, der kunne være omfattet af ordningen, 4.400! Sidst vi havde det oppe, var der 1.200, der ikke betalte skat. Nu har man undersøgt 186 selskaber, og lad mig sige det helt kort: 50 fik ændringer og kom af med 665 mio. kr. Tænk, hvis man undersøgte de 4.400, når 186 undersøgelser giver ændring for 50 og giver så mange hundrede millioner kroner. Tænk, hvis man kunne det.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Hr. Jens Peter Vernersen påpeger, at Dansk Industri vil løse problemet, og det håber jeg da bestemt at hr. Jens Peter Vernersen har ret i at Dansk Industri vil gøre, for det er jo sådan set hele baggrunden for, at man indleder en informationskampagne, og at skatteministeren har presset på, for at det skulle ske. Så på det punkt er vi sådan set ikke uenige.

Jeg synes, det er værd at føje til debatten, at det lyder, som om virksomhederne ikke kan have problemer ved at lade være med at indlevere den dokumentation, virksomhederne skal. Det er sådan set ikke rigtigt, for i en retssag vil det skade virksomheden, at den ikke har indleveret de dokumenter, den skal. Derfor har det selvfølgelig en retslig betydning, hvis man ikke lever op til den her forpligtelse.

Jeg vil da også tilføje, at et af punkterne i ottepunktsplanen jo netop er, at hvor vi normalt siger, at man skal have dækket de omkostninger, der er forbundet med en retssag, hvis man vinder den, skal det ikke gælde i de her spørgsmål, for det skal ikke være sådan, at et selskab kan lade være med at udarbejde den her dokumentation for derefter at blive trukket i retten og vinde en sag, og så er det det offentlige, der betaler for selve udarbejdelsen af dokumentationen. Det har vi ikke ønsket, og det synes jeg er værd at tilføje.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil godt sige til hr. Peter Christensen, at det er en uvane, at han drejer tingene og heroppe fra talerstolen påstår, at jeg skulle synes, det var o.k., hvad man gør i Dansk Industri. Det var præcis det modsatte, jeg sagde. Det er en uvane, må jeg sige til hr. Peter Christensen. Det kan godt ske, man kan komme af sted med det andre steder, men ikke her i Folketinget.

Det, jeg præcis sagde, var, at hvis nogen tror, man løser det her problem med så mange store selskaber med så mange milliarder kroner på kant ved at holde fyraftensmøder og give folk lidt rødvin og lidt mad, så tror de forkert, og det kan jeg heller ikke forstå hr. Peter Christensen tror.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Vi er overbeviste om, at vejen frem er at sikre, at den lovgivning, der er vedtaget, følges op. Vi

tror ikke på, at hver gang Folketinget støder på et problem, så laver vi blot en ny lovgivning. Jeg er godt klar over, at melodien for hr. Jens Peter Vernersen er ny lovgivning, mere lovgivning, flere regler, men det tror vi ikke på. Vi tror på, at vi har en god lovgivning, som skal efterleves mere præcist med hensyn til dokumentationskravet.

Jeg må så også sige, at jeg er forbavset over, at man i en sammenhæng som denne, hvor problemet, og det fremgår klart af rapporten, ikke er specielt stort for Danmarks vedkommende, da fra Socialdemokratiets side er parat til at se stort på grundlæggende rettigheder i forhold til, hvem der skal løfte bevisbyrden, at man er parat til i den grad at hælde gode principper, vi altid har arbejdet efter i Danmark, over bord, blot for at følge en sag, som jeg vil sige er blæst op til noget, den overhovedet ikke kan bære.

Hvis der skal være et problem, så er det, at man flytter overskud, og de steder, hvor det bedst kan betale sig at flytte overskud hen, er til lande med lav selskabsskat. Hvis man går ind og ser på, hvilke lande der har en lav selskabsskat, og hvor stor den danske samhandel er med de lande, ja, så er den jo enormt lav. Derfor er det ikke det store problem, som hr. Jens Peter Vernersen ønsker at give indtryk af.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Jens Peter Vernersen som ordfører.

Jens Peter Vernersen (S):

Det er jo muligt, at det er en lille sag for Venstre, at stadig væk 1.200 selskaber ikke betaler nogen skat i Danmark, selv om de driver virksomhed her år efter år. Nogle har drevet virksomhed i 25 år, uden det er lykkedes at få dem til at betale til fællesskabet. Det må vi bare notere os.

Sådan ser vi altså ikke på det i Socialdemokratiet. Vi synes egentlig heller ikke, det er en sag, der er blæst op, når man kan se, hvor meget man går ind i det for at sikre, at disse selskaber betaler den skat, der er rimelig.

Vi havde en forespørgsel den 31. oktober 2002 om de multinationale selskabers skattemæssige vilkår. Socialdemokratiet ønskede med forespørgslen at komme til bunds i den manglende beskatning, der fandt sted, og for at få afklaret, om det ikke var muligt at få disse selskaber til at bidrage til finansiering af vores velfærdssamfund via en rimelig beskatning i Danmark.

Det er givetvis ikke mindst manglende kontrol, der er problemet, men håndhævelse af reg-

lerne er selvfølgelig også nødvendig. Det er også afgørende, at vi indretter vores skatteregler, så Danmark ikke kommer til at fungere som et skattely, fordi vi har manglende kontrol. Uklare regler, manglende lovgivning om bødekrav osv. giver frit spil for disse selskaber.

Det, der kom ud af debatten for halvandet år siden, var en vedtagelse, som vi i Socialdemokratiet gerne havde set strammere. Vedtagelsen mandede ud i, at der skulle laves en redegørelse, den skulle skatteministeren komme med, og der er al mulig grund til at se på indholdet af den redegørelse.

Skatteministeren skriver ved sin oversendelse af redegørelsen til Folketingets Skatteudvalg, at vi placerer os i den øvre del af skalaen vedrørende beskatning af multinationale selskaber. Sammenlignet med andre lande har vi ikke særlig store problemer i Danmark.

»Sammenlignet med andre lande har vi ikke særlig store problemer i Danmark.« Det siger man, når man altså ved, at der er så mange selskaber, der ikke betaler skat. Det minder mig om det her ikke høre, ikke se, som skatteministeren jo gang på gang har demonstreret her i Folketingssalen.

I redegørelsen, der er omdelt, bilag 640, kan vi læse, at det ser skidt ud med virksomhedernes dokumentation. 213 tilfældigt udvalgte selskaber er blevet bedt om at indsende dokumentation for deres transfer pricing. Det gør 167 selskaber, 45 undlader det bare, de lader som ingenting. Det er den respekt, de har for skattemyndighederne.

Af de der 167 selskaber, der indsender, har 51 udarbejdet dokumentation. Det er ikke sikkert, den er mangelfuld, men det er heller ikke sikkert, den er i orden. Derimod ved man, at den anden halvdel enten har åbenlys mangelfuld dokumentation eller ingen dokumentation for de rigtige priser. Det kan man da ikke sige er tilfredsstillende.

Hvis den her opgørelse var udarbejdet ud fra de 4.400 virksomheder, og resultatet blev overført, så er der altså 2.000 virksomheder, som har manglende dokumentation eller ingen dokumentation for de rigtige priser. Det er da alvorligt, men skatteministeren siger, at der ikke er noget problem.

Skatteministeren skriver også i sit bilag, at nu må man vurdere, om det her nu sker på betryggende vis, og han kommer så frem til, at det er sådan set godt nok. Jeg vil godt sige her om dokumentationen, at man da vel i det mindste

kunne forlange, at den part, der har bedst adgang til at dokumentere, lægger dokumenterne frem. Hvis skattevæsenet står over for den multinationale virksomhed og ikke har dokumenterne, men virksomheden har dem, så var det vel et rimeligt forlangende at sige til den virksomhed, om den dog ikke kunne lægge sine dokumenter frem, og det gør man altså i andre lande.

Kl. 16.15

Man kontrollerer 186 selskaber ud af 4.400. Disse 186 selskaber giver så 665 mio. kr. i indtægt. 186 godkendelsessager ud af det store antal er det, man formår at kontrollere. Derfor synes jeg, det er afgørende, at man gør det her så præcist, at alle selskaber også får gennemgået deres transfer pricing-regnskaber. At det så viser sig, at det, man kommer frem til med de 665 mio. kr. for de 50 selskaber, måske endda falder ud til ingenting, fordi man har sambeskatning og andre ordninger, der gør, at man kan eliminere, siger måske også noget om vores erhvervs-skattesystem.

Der er jo ikke nogen som helst tvivl om, når man ser det i sammenhæng med de mange diskussioner, vi har haft med skatteministeren, og specielt den sag, der medførte skattehullet på mange milliarder kroner, at det her jo er et eksempel på, at skatteministeren og Venstre siger, at det sådan set er godt nok, på trods af at det kan dokumenteres, at man stort set ingenting foretager sig. Derfor synes jeg også, at skatteministeren skulle give tilsagn om, at der årligt tilgår Folketinget en oversigt over antallet af de kontroller, der er foretaget, samt hvilke ændringer disse kontroller giver anledning til. Det må dog være det mindste, at vi får det at vide hvert eneste år, så vi kan se, om man nærmer sig de 4.400 selskaber, som det var muligt at kontrollere. Helst så vi dem alle kontrolleret, men det sker nok ikke de første år.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Hr. Jens Peter Vernersens tale giver mig anledning til et spørgsmål, og det er, om Socialdemokratiet anser det for et problem, hvis et selskab, internationalt eller ej, i et givent indkomstår ikke betaler skat.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg kan forsikre hr. Peter Christensen for, at når man ser store velrenommerede selskaber, f.eks.

Unilever, der driver forretning her i Danmark år efter år, og ved den sidste gennemgang, vi havde, så kunne konstatere, at de ikke havde betalt fem flåde øre i skat, så synes jeg, det er et problem. Så synes jeg, at man må diskutere, hvordan man kommer tættere på en rimelig beskatning af disse selskaber til gavn for det danske velfærdssamfund. Det må jeg sige.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Mikkel Dencker som ordfører: ... Undskyld, var der flere? Det så jeg ikke, det undskylder jeg, så må vi tilbage til udgangspunktet.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg sad og lyttede til hr. Jens Peter Vernersens gennemgang, og jeg kunne forstå, at der var nogle af disse formastelige selskaber, som havde drevet virksomhed her i landet i 25 år uden at betale skat. Så må hr. Jens Peter Vernersen da være glad for, at der nu endelig under den nuværende regering bliver taget initiativ til, at man kan undersøge mulighederne for at kræve skat af disse virksomheder, som i 25 år ikke har betalt skat.

Altså hvis det hele skal lastes det nuværende flertal og regeringen, så må jeg sige, at der er et eller andet, der hedder belastning med tilbagevirkende kraft.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Ja, hvis man tror på, at de meget beskedne forslag, der stilles, løser problemet.

Det, der løser problemet her, er, hvis man gennemgår disse multinationale selskabers regnskaber. Det gør man ikke, man gennemgår 186 ud af 4.400 og finder over 600 mio. kr. Det er det, man har gjort. Derfor burde der ligge en præcis plan for, hvordan disse selskabers regnskaber kunne gennemgås, sådan at vi også kunne sikre, at vi får en ordentlig andel. Det synes jeg må være det mindste mål.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Hvornår er det nu, vi er holdt op med at gøre noget ved det, som der åbenbart altid før er blevet gjort noget ved? Sådan forstår jeg det.

Jeg vil sige, at et af punkterne i ottepunktsplanen er forfinede udvælgelsesværktøjer og mere målrettede resultatkrav. Det, det handler om, er

at få fat i de virksomheder, hvor der er noget at hente, ikke nødvendigvis at lave lige grundig ligning, og det med at koncentrere ligningsindsatsen nogle få steder, som så har en ekspertise, er jeg helt sikker på også vil gøre, at man får bedre fat i de selskaber, der burde betale skat.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu har vi jo viden om, hvor meget man har gennemgået. Det var 186 selskaber ud af 4.400. Altså hvis man tror, at alle de andre har orden i deres transfer pricing-regnskab, så tror jeg, man tager fejl.

Den undersøgelse, man har lavet, viser jo netop, at 2.000, næsten halvdelen af selskaberne, enten har manglende dokumentation, eller også har de ingen dokumentation. Det er sådan set det, vi ved, så derfor synes jeg, der er mere at gå i gang med.

Kl. 16.20

Så må jeg sige, at det regelsæt, som er sat op her, blev rent faktisk sat op i 1998 under den daværende socialdemokratiske skatteminister, men forudsætningen er jo, at man har folk til at gennemgå det her.

Derfor gentager jeg spørgsmålet også til fru Theill Sørensen: Vil man ikke bidrage til, at Folketinget årligt får en oversigt over antallet af kontroller, og hvad de så har givet anledning til af ændringer, så vi i hvert fald kan følge det?

Det er altså et område, hvor det ikke bare er få millioner kroner, det drejer sig om, men derimod mange milliarder kroner.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det er jo desværre karakteristisk for hr. Jens Peter Vernersen, at det er dybt hyklerisk at høre på det, der bliver sagt herfra. Er sandheden ikke, at siden regeringen trådte til, har man videreført alle de initiativer, der blev gennemført fra 1998, samt suppleret dem med en række nye initiativer for netop at højne ekspertisen, bl.a. i forhold til at samle ligningen af transfer pricing i de her ti centre, sådan at vi får en faglig volumen, en størrelsesmæssig kraft, der gør, at vi for alvor kan gå ind og videreføre det her?

Er det ikke rigtigt, at de forslag, som hr. Jens Peter Vernersen nu fremfører, var præcis de samme forslag, som hr. Jens Peter Vernersen afviste, dengang vi havde en SR-regering? På daværende tidspunkt blev kravene fremført af Enhedslisten, men SR-regeringen afviste, at det,

der blev foreslået, kunne være nogen hjælp. Derfor er det jo dybt hyklerisk at høre, at nu kan Socialdemokratiet være med til alt det, som man afviste i oppositionstiden.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det, vi bad om, da vi stillede forespørgslen i oktober 2002, var at få undersøgt, hvordan det her virker. Det, vi står med nu, er den samlede reddegørelse på ret mange sider, og det, vi kan læse ud af den, er, at det står skidt til.

Viden om, hvor få der bliver kontrolleret, hvor store ændringer der er for dem, der bliver kontrolleret, hvor lidt vilje man har til at lægge tingene frem, har vi med baggrund i den forespørgsel, der blev stillet i oktober måned 2002, fået. Nu har vi den viden, og så synes jeg, at man også bør reagere på den viden.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Men er det slet ikke gået op for hr. Jens Peter Vernersen, at der er blevet reageret på den viden, at der er blevet lavet en ottepunktsplan for, hvorledes man tager fat på spørgsmålet om transfer pricing, at der er blevet samlet den viden om ligning af transfer pricing i ti centre, sådan at vi netop får højnet niveauet?

Hr. Jens Peter Vernersen snakker, som om han har taget skyklapper på og sat dem helt ind foran øjnene og tror, at der ikke er sket noget i verden, siden dengang SR-regeringen trådte af. Det er der heldigvis. Der er bl.a. taget fat på at højne niveauet i ligningen af transfer pricing ved at samle det i ti centre. Derfor har hr. Jens Peter Vernersen et fuldstændig forkert udgangspunkt for sit syn på transfer pricing.

Hr. Jens Peter Vernersen snakker, som om der ikke er sket noget, og derfor må jeg bare spørge ganske kort: Er det hr. Jens Peter Vernersen ubekendt, at der er fremlagt en ottepunktsplan for en øget indsats inden for transfer pricing?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg troede egentlig, at hr. Kristian Jensen var fuldstændig klar over, at jeg læser bilagene til Skatteudvalget, og det har jeg selvfølgelig også gjort her. Spørgsmålet er, om man tror på, at det her er tilstrækkeligt, og i øvrigt er det noget, der bliver sat i gang i 2007.

Nu har jeg nævnt tidligere, hvad man gør i andre lande for at sikre, at det her bliver over-

holdt, f.eks. opkræver bøder i forbindelse med forhøjelser, så jeg må sige, at vi er et af de få lande, hvor man ikke gør det.

I Danmark tror man, at man kan løse problemet med fyraftensmøder med Dansk Industri. Det tror vi ikke på, må jeg sige til hr. Kristian Jensen. Den opfattelse kan man jo så have i Vensstre, hvor man siger i ordførertalen, at det her ikke er noget stort problem, det er en lille sag, der er blæst op. Man kan selvfølgelig have den mening, selv om man ved, at i hvert fald 1.200 af disse 4.400 selskaber ikke betalte skat i Danmark, sidst vi havde en undersøgelse af det. Det trænger måske til at blive undersøgt en gang igen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, og så bliver det hr. Mikkel Dencker som ordfører.

Mikkel Dencker (DF):

Siden vi sidst havde en forespørgselsdebat om transfer pricing, dengang var det på foranledning af SF, Enhedslisten og også Socialdemokratiet, er der kun gået godt et år. Egentlig kan jeg godt undre mig over, at vi allerede igen skal have en lang debat om det samme emne, især i betragtning af, at der sikkert ikke er nogen af partierne i Folketinget, der har ændret standpunkt siden da. I virkeligheden er der nok mest tale om en strid om ord, for vi er jo alle enige om, at alle selskaber, det være sig både store og små, skal betale deres andel til den fælles husholdning.

Kl. 16.25

Det, diskussionen mest handler om, er, hvilke midler der skal tages i brug for at nå målet. I Dansk Folkeparti har vi tillid til, at regeringen foretager sig det nødvendige for at inddrive de skatter, som de multinationale selskaber skal betale. Vi har konstateret, at regeringen har udarbejdet en redegørelse for området, som bl.a. analyserer de danske regler i forhold til andre landes regler. Den rapport er oversendt til Folketinget sidste efterår.

Desuden er der udarbejdet en rapport af Told og Skat i samarbejde med Kommunernes Landsforening og Københavns og Frederiksberg Kommuner. Den anbefaler en løsningsmodel for at opnå en bedre ligning af TP-området. Løsningsmodellen går ud på, at der etableres ti ligningscentre, som fremover skal tage sig af ligningen af de multinationale selskaber. Ved at samle lig-

ningen i særlige centre opnår man, at al ekspertisen inden for området centrerer om at løse de opgaver, der er, samtidig med at der skabes et miljø af høj faglig kvalitet.

I Dansk Folkeparti har vi med tilfredshed konstateret, at arbejdet med at etablere ligningscentre allerede er påbegyndt, og at den konkrete ligning allerede påbegyndes i 2005. Senere, i 2007, er den nye ordning fuldt ud implementeret og virker hundrede procent.

I Dansk Folkeparti ligger det os som nævnt stærkt på sinde, at alle kommer til at betale deres andel til fællesskabet. Derfor vil vi også fortsat holde regeringen fast på, at området kontinuerligt skal overvåges. Det skal ske for at sikre, at der er den fornødne personalemæssige kapacitet til stede i ligningsarbejdet, ligesom det hele tiden skal overvejes, om man skal udstyre ligningsmedarbejdere med flere instrumenter for at sikre en korrekt og fyldestgørende ligning. I den forbindelse stiller Dansk Folkeparti gerne sine mandater til rådighed for at indføre nye tiltag, og det kan være både pisk og gulerod, hvis det skulle vise sig at være nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan sådan set godt forklare, hvorfor vi skal have denne her debat en gang til. Det er vel et spørgsmål om, at statskassen går glip af et milliardbeløb hvert evigt eneste år, fordi der ikke bliver lavet nok på det her område. Derfor skal vi have debatten igen.

Så har regeringen lagt op til en gang sødsuppedagogik over for de store virksomheder, men har ikke taget initiativ til at indføre nogen af de værktøjer, man bruger i de andre lande. Derfor er det væsentligt at tage debatten igen.

Jeg kan så fortælle hr. Mikkel Dencker, som jeg også sagde i min replik til ministeren, at vi har gennemgået 15 af de store multinationale selskaber, der også blev undersøgt sidste år, og som ikke har betalt skat, og det har vist sig, at ud over to selskaber, der betaler småbeløb i skat, betaler de fortsat ikke én krone i skat i Danmark.

Det betyder jo ikke, at vi ikke tager hatten af for de initiativer, der er taget. Det betyder ikke, at vi ikke tager hatten af for det, der kommer til at blive iværksat. Det betyder blot, at vi måske synes, at vi skulle lære lidt af de andre lande og tage initiativ til at bruge nogle af de værktøjer, som de har taget i anvendelse.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jamen jeg anerkender da Enhedslistens omsorg for, at alle selskaber kommer til at betale den skat, de skal. Nu forstod jeg på fru Rosenkrantz-Theil, at det var Enhedslisten selv, der havde undersøgt de her selskaber, og der må jeg sige i den forbindelse, at jeg generelt ikke har så meget tillid til Enhedslistens undersøgelser af sine modstandere. Der foregår jo en undersøgelse af Dansk Folkepartis byrådsmedlemmer en gang om året, og der fremsættes i de såkaldte rapporter, der kommer ud af den undersøgelse, nogle påstande, som er på kant af sandheden.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Men nogle påstande, som Dansk Folkeparti ikke en eneste gang har kunnet tilbagevise. Det er jo interessant, så tavs Dansk Folkeparti har været oven på den undersøgelse. Men lad nu den undersøgelse ligge.

Hvorfor tror hr. Mikkel Dencker, at vi stiller krav om, at Folketinget hvert år skal have en redegørelse? Hvorfor tror hr. Mikkel Dencker, at vi har fremsat det forslag? Det er, fordi vi gerne vil have en uvildig undersøgelse af de virksomheder, sådan at det ikke kun er vores tal. Desværre er det bare sådan, at vi har en regering siddende, som ikke er interesseret i at give de oplysninger. Derfor bliver vi nødt til at foretage de undersøgelser selv.

Det ville sådan set også have været nemmere, hvis Dansk Folkeparti selv fortalte vælgerne, at deres byrådsmedlemmer sidder og stemmer for nedskæringer for pensionisterne ude i kommunerne. Så var vi sluppet for at lave arbejdet.

Så siger hr. Mikkel Dencker i sit ordførerindlæg, at Dansk Folkeparti sådan set også ville være interesseret i at bruge pisken, hvis det var nødvendigt. Så vil jeg gerne spørge hr. Mikkel Dencker: Hvis det nu viser sig om 1 år, hvor Enhedslisten igen vil rejse den her forespørgselsdebat, at de her selskaber stadig væk ikke betaler skat, vil hr. Mikkel Dencker så være indstillet på sammen med Dansk Folkeparti at lægge mandater til at stemme for den vedtagelse, som Enhedslisten har fremsat i dag sammen med en række andre partier?

er lige i overkanten, men det kan vi nok ikke blive fri for, kan jeg så høre.

Kl. 16.30

Men der vil jeg så sige, at jeg vil ikke love noget på forhånd. Hos os har vi det sådan, at vi stemmer for forslag til vedtagelse, der har det rigtige indhold, og som passer til situationen, og det må så komme an på, om indholdet af det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten vil fremsætte til den tid, passer til den situation, der er på TP-området til den tid. Det tror jeg bare ikke er nødvendigt med de tiltag, som jeg kunne forestille mig at Enhedslisten ville komme med.

Men Dansk Folkeparti har jo tillid til det arbejde, regeringen gør, og så længe det ikke viser sig, at det er utilstrækkeligt, holder vi jo fast på at bakke regeringen op.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu sagde Venstres ordfører meget klart i sin ordførertale, at det er meget utilfredsstillende, at der er så få selskaber, der har været i stand til at levere noget, der bare minder om fyldestgørende dokumentation, kun halvdelen har kunnet gøre det. Mener hr. Mikkel Dencker ligesom Venstres ordfører, at det er klart utilfredsstillende?

Hvis vi kan være enige om det, skal vi så ikke begynde at overveje, hvad det er for nogle redskaber, vi skal bruge for at få bragt orden i det? Der synes jeg, at det er helt oplagt at kigge på sådan noget som bøderedskabet. Hvis der er selskaber, der kan finde ud af at lave den dokumentation, de skal ifølge loven, så får de ingen bøder, men hvis der er andre, der er slappe og konsekvensløse, ser jeg ikke nogen grund til, at vi også skulle være det, så kunne vi pålægge dem bøder, hvis ikke de kan leve op til deres forpligtelser. Kunne hr. Mikkel Dencker og vi ikke blive enige om, at de, der ikke lever op til deres forpligtelser, i det mindste kan få bøder?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan sige, at jeg er fuldstændig enig med hr. Peter Christensen i, at det er klart utilfredsstillende, hvis der er nogle firmaer, der har mangelfuld eller helt manglende dokumentation. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg jo nævnte pisk i mit ordførerindlæg, og hvis det på et tidspunkt viser sig, at det er bøder, der skal til for at få bragt tingene i orden, jamen så vil vi ikke

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil så sige, at hvis vi nu skal tage den her debat en gang til om et års tid, synes jeg måske, det

være tilbageholdende med at bruge det instrument.

Nu troede jeg, at det var almindelig kendt, at Dansk Folkeparti normalt ikke holder sig tilbage, når det gælder om at skride ind over for folk, der ikke overholder de gældende regler.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det er netop derfor, jeg stiller spørgsmålet, for når kameraerne snurrer, er der selvfølgelig ikke nogen tvivl om, hvad Dansk Folkeparti siger.

Nu er der også en chance for at gøre noget ved det, så jeg vil godt bede hr. Mikkel Dencker prøve at forklare, hvad der taler imod, hvad der er grunden til, at Dansk Folkeparti vil holde hånden over de virksomheder, der ikke kan finde ud af at lave dokumentation.

Det er næppe manglende kompetence, der gør, at man ikke kan finde ud af at lave dokumentationen, ellers ved jeg, at der er rig mulighed for at få rådgivning og svar på spørgsmål, men hvis der på trods af det er virksomheder, der ikke kan finde ud af at lave den nødvendige dokumentation, hvorfor holder Dansk Folkeparti så hånden over dem?

Kan vi ikke være enige om, at de, der ikke kan finde ud af at lave det, de skal ifølge loven, i det mindste skal sanktioneres med bøder, alt andet er da slapt og konsekvensløst?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Vi holder ikke hånden over nogen, og det tror jeg ikke der er nogen i denne sal der har noget ønske om bliver gjort, så jeg kan kun svare på hr. Homanns spørgsmål, at Dansk Folkeparti er parat til at indføre bøder, i det omfang det måtte vise sig at være nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Nu ved vi, at der er 4.400 af disse transfer pricing-selskaber, og vi ved med den undersøgelse, at halvdelen sådan set er bedøvende ligeglade, de indsender ikke dokumentation, de tager intet hensyn til skattemyndighedernes henvendelse.

Vil hr. Mikkel Dencker være med til at sikre, at disse selskaber bliver gennemgået regnskabsmæssigt, så man ved, hvordan det står til? Det kunne jo være interessant, i og med at man ved, med den lille prøve man har lavet, at der var

store fejl i 50 ud af 186 selskaber. Det gav jo over 600 mio. kr.

Kunne man i det mindste ikke sige, at man vil bidrage til, at de selskaber bliver gennemgået, eller synes man, at det her problem kan løses ved et fyraftensmøde ovre i Dansk Industri?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Vi har en klar interesse, og det har vi alle sammen, i, at alle virksomheder bliver gennemgået, og at alle kommer til at betale den skat, de nu engang skal. Jeg har fuld tillid til, at det i hvert fald er noget, der bliver gjort endnu bedre, end det er tilfældet nu, i de nye ligningscentre, der tages i brug ved årsskiftet.

Kl. 16.35

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så går vi videre. ... Undskyld, den hånd så jeg ikke. Hr. Jens Peter Verner sen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Jamen det hænger jo ikke sammen, når det på 1 år kun er ganske få selskaber, der kontrolleres, og der er 4.400 af dem.

Hvis hr. Mikkel Dencker skulle gøre noget som helst fornuftigt i den her sag, så skulle han gå ned og stemme for det forslag til vedtagelse, vi har fremsat, hvor vi siger, at hvis ikke de opfylder reglerne, så må man da kunne give en bøde. Præcis på samme måde, som man gør i stort set alle landene omkring os. Jeg har jo nævnt, at man gør det i USA, i Canada, i Australien, i Japan, i Storbritannien, i Portugal. Men i Danmark? Nej.

Er der nogen som helst, der tror på, at man skulle rette sig efter reglerne i Danmark, når man stort set bare kan gøre, som man vil?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jamen jeg kan kun sige til hr. Verner sens sidste indlæg her, hvad jeg allerede har sagt til et par af de andre spørgere, fru Rosenkrantz-Theil og hr. Homann, at vi vil tage de midler i anvendelse, der er nødvendige for at få alle virksomheder til at overholde reglerne. Så enkelt og klart er det.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Else Theil Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

F 30 er en næsten ordret gentagelse af F 4 fra sidste samling dog med den tilføjelse, at man spørger ministeren, hvilke nye initiativer regeringen har planer om at gennemføre på dette område. Jeg vil derfor tillade mig at gentage det, jeg sagde sidste år:

For Det Konservative Folkeparti er det væsentligt, at alle, der tjener penge i Danmark, hvad enten det er personer, virksomheder, danske selskaber eller multinationale selskaber, skal betale skat og dermed bidrage til driften af det danske samfund.

Skattelovgivningen i dag er utrolig kompliceret, og de, der forsøger at finde huller og omgåelsesmuligheder, er meget opfindsomme og kreative. Derfor skal politikere og skattemyndigheder til stadighed have opmærksomheden henledt på, at skattelovgivningen virker efter hensigten.

Det, der er emnet for dagens forespørgsel, er multinationale selskabers skattebetaling i Danmark og så det begreb, der hedder transfer pricing, altså spørgsmålet om prissætning af varer, der handles internt i en koncern.

Både de multinationale selskabers skattebetaling i Danmark og selve transfer pricing-begrebet er problemer, der nødvendigvis skal håndteres i internationalt samarbejde, og det er ikke noget, der løses let og enkelt, det tror jeg alle erkender.

Siden vi sidste debatterede emnet, har vi fået en redegørelse om emnet fra skatteministeren, og efterfølgende har ministeriet iværksat en ottepunktsplan til yderligere at sikre, at multinationale selskaber beskattes af deres indtægter i Danmark. Så man kan sige, at der allerede forlods er taget de initiativer, som Enhedslisten i formuleringen af forespørgslen efterlyser.

Ministeren har i sin tale gjort rede for regeringens plan, og jeg er sikker på, at det er en plan, som vil fremme målet, nemlig at også multinationale selskaber betaler den skat i Danmark, de skal.

Jeg vil slutte med at gentage det, jeg startede med: Det er konservativ politik, at alle, der tjener penge i Danmark, hvad enten det er personer, virksomheder, selskaber, multinationale selskaber eller ej, skal betale skat og dermed bidrage til driften af det danske samfund og til finansieringen af den danske velfærd.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL): Jeg vil sådan set bare spørge fru Else Theill Sørensen, hvor længe vi skal blive ved med denne her sødsuppepædagogik over for selskaberne.

Det er fuldstændig korrekt, at regeringen har taget en række initiativer, det synes jeg er fint, det sagde jeg også i både min indledning og i min replik, det synes jeg er rigtig fint. Men det er jo tiltag, som ikke har nogen konsekvens, og mit spørgsmål er altså, hvor længe det er sødsuppepædagogik, og hvornår vi går over til, at vi tager nogle værktøjer i hånden, som giver os mulighed for at drage nogle konsekvenser, hvis firmaerne ikke lever op til det?

Som jeg har fortalt tidligere, har vi gennemgået 15 af de store multinationale selskaber, som vi sidste år kunne konstatere ikke betalte skat. Ud af dem betaler 13 fortsat ikke skat, 2 har betalt minimale beløb i skat. Vi taler promiller i skat, og alligevel er det eneste, regeringen kan præstere, en gang sødsuppepædagogik, lidt mere intensiveret end tidligere, men stadig sødsuppepædagogik. Hvornår stopper det?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF): Jeg vil til enhver tid sige, at når man iværksætter en ottepunktsplan, så skal tryksværten lige være tør, inden man kan forvente, at den virker temmelig meget. Jeg synes egentlig, det er lidt træls, som vi siger i Jylland, at høre på det med sødsuppepædagogikken, fordi der som et af punkterne er en oplysningskampagne.

KL 16.40

Der er også nogle temmelig væsentlige punkter, som jeg nævnde i et spørgsmål før, nemlig bl.a. forfinede udvælgelsesværktøjer og mere målrettede resultatkrav, og der er især det, at man vil samle ekspertisen på området i betydelig færre ligningscentre, sådan at man ikke sidder rundtomkring i små ligningsenheder og skal håndtere de her meget vanskelige sager. Det er jeg ganske overbevist om vil have en positiv effekt, og lad os så se, når det har virket i et stykke tid, hvad der så skal til.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL): Jeg synes, det er fint, at man går ind og laver en helt nødvendig omstrukturering, så man kan få den nødvendige vidensudveksling imellem dem, der sidder og arbejder med området.

Jeg synes sådan set også, at det er fint, at man laver informationskampagne. Jeg synes også, det er fint, at man går ind og laver mere forfinede udvælgelsesværktøjer. Det er alt sammen små bitte bitte skridt i den rigtige retning.

Mit problem er bare fortsat, at hvis virksomhederne, som de har gjort i halvdelen af tilfældene i den undersøgelse, som skatteministerens rapport henviser til, vælger at lade være med at give fyldestgørende dokumentation, så kan vi intet stille op.

Det er sådan, at hvis en person flytter fra et sted til et andet i Danmark og ikke oplyser det til myndighederne inden for 5 dage, så får vedkommende en bøde. Det er, fordi der er oplysningspligt. Men hvad angår de store selskaber, som undlader at betale skat i Danmark, så er der ikke selv samme pligt eller konsekvens, der er ikke samme dokumentationspligt, der er ikke nogen bødestraf, hvis den nødvendige dokumentation ikke foreligger. Derfor kalder jeg det sødsuppepædagogik. Det har sådan set ikke noget at gøre med oplysningskampagne.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg kan bare konstatere, at for Enhedslisten er det åbenbart meget, meget væsentligt, at man får nogle bøder at slynge ud til nogle virksomheder.

For Det Konservative Folkeparti er det væsentligt, at de virksomheder kommer til at betale den skat, de skal, og det mener jeg ottepunktsplanen er et godt redskab til. Hvis det ikke virker, er vi villige til at se på, hvad der så skal gøres. Men jeg mener ikke nødvendigvis, at det skal være bøder, der skal løse hele problemet.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil gerne spørge fru Else Theill Sørensen: Hvor mange af de 4.400 selskaber ønsker fru Theill Sørensen gennemgået, lignet hvert år? For når vi har oplysning i den rapport, der ligger om, at 186 sager giver 50 ændringer og 665 mio. kr., så må det da være et signal om, at det må være rigtigt at få gennemset alle disse selskaber. Hvor mange vil man sikre gennemgået om året for at få afklaret, om tingene hænger rigtigt sammen?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Hvor mange lønmodtagere vil hr. Jens Peter Vernersen have gennemgået hvert år for at være helt sikker på, at der ikke er unddraget en femøre et eller andet sted?

Der er igangsat 464 revisionsager. Af dem er i årene 2001, 2002 186 afsluttet. Af de 186, der er afsluttet, er det ganske rigtigt, at der er 50, der giver 665 mio. kr., og derfor skal der også fortættes.

Men man skal have et værktøj til at udvælge de rigtige, og man skal have et embedsværk så at sige, nogle ligningscentre, der har den kompetence, der gør, at når de får sagerne ind, så kan de rent faktisk håndtere det. Og det vil betyde, at man kan udvælge de rigtige, at man kan nå nogle flere, og at man derved kan få et betydeligt større provenu ud af det.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu troede jeg rent faktisk, at fru Else Theill Sørensen også var klar over, at der er stort set hundrede procents sikkerhed for, at hver eneste lønmodtager i det her land betaler sin skat fuldt ud. Det troede jeg faktisk man var klar over.

Men det spørgsmål, jeg stiller, er bare, at når vi nu kan se, hvad resultat der kommer ud af det her, og der er 4.400 aktive selskaber i den multinationale klasse, og vi i øvrigt fra sidste undersøgelse ved, at 1.200 ikke betaler skat, kan man så ikke komme og sige, at vi i hvert fald vil sikre, at disse selskaber bliver gennemgået? Vi kan måske ikke nå dem det første år, men så over 2 år. Det må da være det mindste man kan forlange, hvis man mener noget med det her.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

De 4.400 dækker, går jeg ud fra, meget store selskaber, hvor der muligvis er et stort skatteprovenu at hente, og så dækker det meget små selskaber, hvor der er begrænset skatteprovenu.

Jeg mener her som alle andre steder, at det er vigtigt, at man har et godt værktøj til at udvælge de selskaber, hvor der er mest at hente. Men det skal selvfølgelig være sådan, at ingen kan vide sig helt sikker på ikke at blive kontrolleret, og det skal være sådan, at reglerne bliver overholdt.

Jeg kan ikke lade være med at sige med hensyn til, at hver eneste lønmodtager betaler sin skat fuldt ud, at jo, men jeg har nu hørt temme-

lig mange i Skatteankenævnet spørge, hvordan det kan være, at han skal beskattes af det der, når hans kollega, der bor i nabokommunen, ikke er blevet beskattet af det. Det er, fordi nabokommunen tilfældigvis ikke har haft fat i hans selvangivelse. Der bliver altså faktisk ikke lignet 100 pct., men der er da et fintmasket net, og det er selvfølgelig helt i orden. Men det er altså ikke sådan, at hver eneste bliver gennemgået.

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg erindrer for ikke så lang tid siden fru Else Theill Sørensens partiformand slå fast, at Det Konservative Folkepartis standpunkt var, at man skulle være gode, men ikke tossegode. Jeg ved ikke, om det er korrekt husket.

Så er det, jeg spørger: Hvad er årsagen til, at man fra Det Konservative Folkepartis side vælger at være så gode, grænsende til det tossegode, at det, selv om der er selskaber, som ikke lever op til det lovpligtige dokumentationskrav, så ingen konsekvenser har for dem? Der er ingen sanktion?

Der må være nogle bevæggrunde til, at man siger, at det lige netop i det her tilfælde ikke skal have nogen konsekvenser at bryde loven. Jeg synes, det er slapt og konsekvensløst, og Det Konservative Folkepartis ordfører må da have nogle bevæggrunde til, at man vælger, at det skal være konsekvensløst.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Nu husker jeg ikke, i hvilken sammenhæng min partiformand sagde, at vi skulle være gode, men ikke tossegode, men det er da i øvrigt et synspunkt, jeg deler.

Men jeg kan altså ikke forstå, at man fra Enhedslistens og SF's side er så forhåbende på, at det eneste, det drejer sig om, er at få nogle bøder. Og at det, man vil have bøder for, er, for nu at oversætte det til ganske almindelige gammeldags lønmodtagerforhold, at man ikke får sendt sin selvangivelse ind.

Dengang i gamle dage, da vi skulle sende vores selvangivelse ind, fik vi altså ikke bøder, første gang vi ikke gjorde det. Da fik man en påmindelse om at få det gjort. Og hvis man sammenligner med de andre forhold, er det ikke så væsentligt anderledes.

Men det vigtigste er altså at få fundet de selskaber og få dem pålignet den skat, de skal betale.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Undskyld, nu synes jeg, at vi begynder at tabe blikket for proportionerne. Mener fru Else Theill Sørensen, at man bare kan sammenligne multinationale selskaber med almindelige skatteydere? Mener fru Else Theill Sørensen, at man sådan uden videre kan sammenligne deres skatteforhold, og at de krav, man ikke kan stille til enhver lønmodtager i Danmark, skal man heller ikke stille til multinationale koncerner? Så synes jeg godt nok, det grænser til det tossegode.

For min skyld kan vi godt sige, at vi udsender en advarsel til selskaberne, hvis ikke de indleverer deres dokumentation. Det har jeg ikke noget problem med. Men hvis man, trods det at man har pligt til det ifølge loven, ikke indleverer fyldestgørende dokumentation, og man er et selskab med multinationale aktiviteter, skal det så ikke have i det mindste den konsekvens, at man får en bøde for det? Eller er der bare fuldstændig frit slag? Er det bare slapt og konsekvensløst det hele?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg bliver nødt til at sige, at det faktisk ikke var mig, der startede med at sammenligne med andre situationer. Det er fra oppositionens side, der gentagne gange er henvist til, at hvis man gør sådan, så får man bøde, hvis man gør sådan, så får man bøde, hvis man gør sådan, så får man bøde, når man er ganske almindelig skatteyder. Hvis man kører over for rødt, og jeg ved ikke hvad, så får man bøde. Hvorfor skal de her så ikke have bøde? Det var altså ikke lige mig, der startede med at sammenligne det.

Men jeg vil godt gentage, at for mig er det væsentligt, at skattemyndighederne får de rette redskaber til at udvælge de selskaber, hvor der så at sige er noget at hente, og at de så laver en god og ordentlig ligning, sådan at man kan få det provenu ind, der ligger i området her.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Tak for det. Og så bliver det hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Det er jo lidt tankevækkende med netop den sammenligning, vi var inde på her til sidst, med almindelige menneskers skatteforhold. Det skal siges til skatteministerens ros, at for langt flertallet af danskerne er beregningen af skatten ret præcis. Der kommer man ret præcist til at betale det, man skal. Og hvis man træder ved siden af, så falder der også bøder. Så på den front fungerer tingene nogenlunde, som de skal.

Problemet er, hvis man går op i den høje ende af indkomstskaalen, både når det drejer sig om personer og, som vi snakker om nu, når det drejer sig om selskaber. Så ser det noget anderledes ud. Der er mere frit spil. Og ikke alene er der mere frit spil på lovgivningssiden, der er også klart flere ressourcer til at udnytte de huller, som en mangelfuld lovgivning og en ofte også mangelfuld kontrolindsats efterlader.

Kl. 16.50

Der er ikke nogen tvivl om, at beskatning af de multinationale selskaber – eller mangel på samme – efterlader et stort hul hvert år i de offentlige indtægter. Der er simpelt hen indkomster, der bliver genereret her i landet, som via en ulovlig udnyttelse af transfer pricing-reglerne bliver ført ud af landet uden at blive beskattet. Vi kan diskutere omfanget af problemet, men jeg har ikke hørt nogen, heller ikke regeringspartierne i deres mest jubeloptimistiske, tossegode øjeblikke anfægte, at det finder sted. Det er hvert år sandsynligvis et større milliardbeløb, samfundet går glip af.

Jeg er da glad for, at vi er nået dertil, at der er en fælles erkendelse af, at det her er et problem, og at regeringen har taget konsekvensen af forespørgselsdebatten forrige år og har fremlagt en redegørelse for, hvad man vil gøre ved det. Problemet er, at der bag de mange fine ord altså er en handling, som går i den modsatte retning.

Der er blevet skåret ned på bemanningen i Told og Skat. Man kan håbe, at man kan rette op på det ved oprettelsen af ligningscentrene. Det ser vi frem til med stor forventning.

Samtidig halter selve lovgrundlaget bagefter en lang række af de andre lande, som vi plejer at sammenligne os med. Man kunne endda frygte, at Danmark er ved at udvikle sig til en form for skattely for selskaber, som vil benytte de her ufinne metoder. Det er selvfølgelig klart. Det fremgår også af regeringens redegørelse, at det er en parameter, som selskaberne bruger. Når de vurderer, hvor de skal lægge deres aktiviteter, jamen så vurderer de, hvor risikoen for at blive

opdaget er størst, og der er det klart, at jo ringere lovgrundlag og jo ringere kontrolindsats et land har, jo større chance har man for at få lokket nogle af de her selskaber, som ikke er fine i kanten, til sig.

I stedet for den her slappe og konsekvensløse linje burde man benytte sig af nogle af de redskaber, som er kendt i lande, hvis skattesystemer og skattestrukturer og samfund i øvrigt minder meget om vores, og lade sig inspirere af de forskellige modeller, der bl.a. er nævnt i forslaget til vedtagelse, og arbejde internationalt for at få nogle skrappe sanktioner mod de skattelylande og de selskaber, som misbruger transfer pricing-reglerne.

Jeg synes, der er fine skridt i, hvad skatteministeren har spillet ud med. Jeg har bare ikke de store illusioner om, at det hjælper, for når det kommer til de konsekvenser, det skal have at bryde reglerne, når det kommer til de redskaber, man har til for alvor at gribe ind over for det, og når det kommer til at turde sætte hårdt mod hårdt over for de her selskaber, så mangler regeringen modet, så mangler regeringen viljen, så mangler konsekvenserne.

Derfor kan jeg kun opfordre alle til at stemme for det forslag til vedtagelse, som bl.a. SF har været med til at fremsætte.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Hr. Morten Homann kom med en bemærkning, som minder noget om en, hr. Jens Peter Verner sen kom med tidligere. Hr. Morten Homann sagde: Hvis en almindelig skatteyder træder ved siden af, så falder der bøder.

Er det noget, hr. Morten Homann kan bekræfte? Mig bekendt falder der normalt ikke bøder, før det er grov tilsidesættelse af skattereglerne, før det er grov skatteunddragelse. Der falder i almindelighed ikke bøder i alle de tusindvis af sager ud over landet, hvor lønmodtagere eller selskaber får forhøjet deres indkomst.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Når jeg taler om, at almindelige lønmodtagere bliver udsat for bøder, så var det ikke bare i forbindelse med eksemplet omkring skat, så var det også i forbindelse med nogle af alle de andre eksempler, bl.a. omkring det at melde flytning, som har været nævnt i debatten. Men også når det drejer sig om skat, er der en meget streng ordenshåndhævelse over for borgerne. Det synes

jeg ikke man lever op til når det drejer sig om transfer pricing. Der synes jeg, man helt berettiget kan stille nogle andre krav til kvaliteten af dokumentationen, og jeg synes også, man kan stille nogle andre krav til, hvordan bevisbyrden ligger i forhold til dokumentationen.

Jeg ved godt, at regeringen ikke vil ind på den slags overvejelser. Det vil fru Else Theill Sørensen heller ikke. Men jeg synes, man kan stille nogle andre krav til store, multinationale koncerner, som har horder af revisorer og skatteadvokater til at hjælpe sig, og hvor det jo er praktisk talt umuligt for skattemyndighederne at belyse skattesagen på samme måde, som de kan, når det er en almindelig skatteyder, det drejer sig om.

Jeg synes, det er ganske rimeligt også at stille skrappere krav, end man gør i dag, til de multinationale selskaber.

Kl. 16.55

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Ja, nu synes jeg jo egentlig, at hverken hastighedsbøder eller trafikbøder og sådan noget kommer den her sag ved, men jeg vil gerne have hr. Morten Homann til at bekræfte, at ganske almindelige skatteydere, ganske almindelige selskaber ikke normalt kommer til at betale bøder, selv om de får deres indkomst forhøjet ved en ligningsmæssig gennemgang. Der får man normalt ikke bøder.

Kan hr. Morten Homann bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jamen jeg synes, fru Else Theill Sørensen kan stille nogle ganske andre krav til multinationale selskaber sammenlignet med, hvad man kan stille til ganske almindelige skatteydere. Det synes jeg er ganske berettiget.

Faktum er jo også, at alle lande omkring os har indset, at hvis man skal få skovlen under det her problem, så bliver man nødt til at tage andre redskaber i brug i kampen mod de her horder af skatteadvokater og revisorer.

Derfor er man også gået langt hårdere til værks i mange andre lande, når det drejer sig om bevisbyrderegler, når det drejer sig om sanktioner, og hvis man ikke som stort multinationalt selskab med adskillige tusinde ansatte kan levere bare en ganske simpel dokumentation, som man skal ifølge transfer pricing-reglerne. Så jeg synes ikke, det kan sammenlignes.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Tak. Så er det hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KD):

Nu kan vi diskutere, om det sidste var en sammenligning eller en bekræftelse. Men det er jo en anden side af sagen.

Multinationale selskaber kan have mange legale grunde til, at de ikke med skat bidrager, som man umiddelbart må forvente, til det danske samfund. Sådan tror jeg nogenlunde, skatteministeren indledte denne debat for en rum tid siden.

Det synes jeg for så vidt er fair nok og nævnte det også som indgang til en debat her, hvor det kritiske søgelys fuldt ud med rette efter Kristendemokraternes opfattelse også bliver rettet mod de multinationale selskaber.

Men det er selvfølgelig sådan, at man også fuldt legalt kan være i en situation, hvor man rent faktisk ikke med skat skal bidrage til det danske samfund. Og man må også sige, at uanset det så bidrager mange af de multinationale selskaber med beskæftigelse osv. til en vækst i vort samfund, som vi på mange måder skal være glade for.

Men som ministeren jo også var inde på i sin tale, så er der meget, der kan tyde på, at reglerne om transfer pricing også kan misbruges. Og har ministeren ikke været tydelig nok i den her debat, og det har han måske efter Kristendemokraternes opfattelse ikke været, så kan man jo sige, at ordførerne, bl.a. ordføreren for forespørgerne, jo i særdeleshed har sat det kritiske lys på de multinationale selskaber.

Kristendemokraterne finder, at det er vigtigt, at der sker noget på det område. Vi anerkender, at regeringen og ministeren har taget visse skridt bl.a. med ottepunktstplanen, som ministeren også har redegjort for her i dag, bl.a. med oprettelse af ligningscentrene. Men vi mener, at man må skride mere drastisk til værks, sådan som det også fremgår af det forslag til vedtagelse, som Kristendemokraterne er medforlagsstiller på.

Vi synes, at det fuldt ud er på sin plads, at man sikrer, at alle TP-selskaberne bliver gennemgået, som det foreslås i forslaget til vedtagelse. Og det mener vi, ikke bare fordi der måske så kan være penge at hente, men også fordi man netop med skatteministerens indledende ord in mente så kan få skilt, om jeg så må sige, fårene fra bukkene. For det er netop ikke sikkert, det er faktisk langtfra sikkert, at alle multinationale

nale selskaber på nogen måde fifler med reglerne. Også af den grund synes vi, det kan være interessant.

Vi mener i den sammenhæng, at det er vigtigt, at man gør mere for at sikre, at dokumentationsforpligtelserne rent faktisk bliver overholdt. Og her tror vi altså ærlig talt heller ikke, at oplysningskampagner m.v. måske ligefrem er det mest pædagogiske virkemiddel i denne sammenhæng, selv om det hører med. Der er faktisk med et andet ministerielt ord, nemlig statsministerens ord, lidt for meget rundkreds-pædagogik i den form for tankegang fra skatteministerens side.

Her burde man i virkeligheden gribe til det, som ellers passer meget godt til regeringens lov og orden-politik, i hvert fald når det gælder retspolitik, nemlig sanktioner og mere konsekvent handling over for TP-selskaberne. De burde vide bedre, og de burde om nogen også have ressourcerne til at levere de ting, der skal leveres i forbindelse med et regnskab.

Derfor synes vi, det er rigtigt at se på sanktionsmuligheder i form af bødestraf og indkomstforhøjelse, hvis man ikke opfylder dokumentationsforpligtelserne.

Kl. 17.00

Jeg skal ikke komme ind på de øvrige elementer i forslaget til vedtagelse, som vi jo selvklart støtter, men sige, at de selvfølgelig på ingen måde underkender det arbejde, som regeringen har sat i gang, men altså på den anden side heller ikke undervurderer problemets omfang og det, at der skal kraftigere pædagogiske virkemidler til end foreslået af regeringen, hvis vi for alvor skal få sikret en effektiv ligning af TP-selskaberne, så de, som vi må forvente, bidrager mere, end de gør i dag, til det danske samfund i form af skat.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal kun gøre nogle ganske få bemærkninger, også på baggrund af nogle af de spørgsmål, der er stillet i den debat, der nu har været.

Jeg må allerførst sige, at efter denne debat må det stå fuldstændig lysende klart: 1) at regeringen under ingen omstændigheder vil holde hånden over virksomheder, der overtræder de gældende regler for det her område, og 2) at denne regering i modsætning til den tidligere regering faktisk har taget den her sag ganske alvorligt. Vi har lavet en omfattende undersøgelse.

Vi har taget en stribe initiativer, som alle sammen bærer i den retning, at vi får mere kontrol,

mere effektiv kontrol, og at vi også sammen med en række organisationer og KL sikrer, at vi får langt bedre mulighed for at få styr på det her område, hvis der er misbrug. Når jeg siger, hvis der er misbrug, så er det ikke, fordi jeg er i tvivl om, at der selvfølgelig er eksempler på det. Vi har jo så sent som for et par dage siden lavet en beregning, som viser, at vi har gennemgået omkring 500 selskaber. Der er det sådan, at vi jo går efter, hvor æblerne hænger lavest.

Det kan godt være, at der er 4.400 selskaber, men det er jo ikke sådan, at der er noget at gå efter i alle 4.400 selskaber. Det, vi og vores eksperter har gjort, er selvfølgelig at gå målrettet efter, hvor der er noget at komme efter. Der er det altså sådan, at her er der et halvt hundrede selskaber, som alene har indbragt omkring 665 mio. kr.

Det er altså bevis på, at der for det første gøres noget, for det andet at der gøres noget målrettet, og for det tredje, det vil jeg gerne understrege, har vi med den struktur, vi nu lægger op til i et tæt samarbejde med KL og deres medarbejdere rundtomkring i marken, skabt mulighed for og sikkerhed for, at vi med et styringssystem er i stand til endnu bedre og mere målrettet at gå efter de virksomheder, hvor der er noget at gå efter.

Må jeg så sige, at derudover har vi altså indført en regel, som er ganske ny, nemlig et erklæringsskema, hvor vi kræver, at der kommer en underskrift fra advokat, revisor for, at man nu opfylder de regler, som man skal opfylde.

Så er der informationskampagnen. Jeg tror, det var hr. Vernersen, der gjorde det her til noget nærmest latterligt. Det kan jeg kun tage som udtryk for, at hr. Vernersen ikke har læst den undersøgelse, som danner baggrund for det her.

Hvad er det, der er tale om? Der er jo tale om en række virksomheder, små virksomheder, som ikke har tilstrækkelig viden til at kunne matche de krav til oplysning og dokumentationsforpligtelser, som vi stiller. Derfor er det da rimeligt nok, at vi også laver en informationskampagne.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at hele det her spørgsmål om de store og de små virksomheder er noget, der skal matches med pisk og gulerod. Vi vil altså ikke vige tilbage for at gøre begge dele. Jeg vil gerne sige, at efter vores opfattelse er hele grundlaget for transfer pricing jo også et spørgsmål om, hvad vi gør internationalt, og hvordan det internationale billede ser ud.

Vi har nu taget initiativ til i det danske formandskab i EU at gennemføre en pakke, en EU-

pakke, en skattepakke, som sikrer større åbenhed, som sikrer større kontrol, som sikrer bedre muligheder for, at vi i samarbejde med andre lande på det skattemæssige område kan matche de problemer, der her er tale om også i Dansk Industri.

Kl. 17.05

Vi har fulgt op på den sag. Vi har netop på transfer pricing-området lagt megen vægt på, at Kommissionen er pådrivende, hvad det her angår, også i OECD-regi.

Så til sidst: Hvis man er et selskab, som ønsker at placere sig der, hvor der er noget at komme efter rent skattemæssigt, så er det vel sådan, at man vil prøve at se på, hvordan selskabsbeskatningen er i de enkelte lande. Danmark ligger sådan nogenlunde på gennemsnittet i europæisk sammenhæng. Der er ikke nogen speciel fordel ved at udnytte danske selskabsskatteprocenter i forhold til andre landes.

Alene den logik skulle jo gøre, at man skal være lidt varsom med at sige, at der er meget store beløb. Der er faktisk aldrig nogen sinde konstateret et eksakt beløb. Man har på et tidspunkt været oppe at sige noget om, at det nok er 20-30 mia. kr., men efter en nøjere vurdering fandt eksperterne jo ud af, at det måske kun var i størrelsesordenen 5 mia. kr. – altså beskatningen af 5 mia. kr. Det kunne endda også være et minus, for beskatningen af disse 5 mia. kr. kunne gå begge veje. Det kunne enten være, at Danmark, staten, gik glip af beskatning af disse 5 mia. kr. eller det modsatte.

Så lang og så kort er hele den her diskussion. Jeg synes, det er vigtigt her ved afslutningen af denne debat at konstatere, at der er gjort meget, der gøres nu endnu mere, og at Danmark ligger på linje med en række lande og i mange tilfælde over de krav, der stilles i en række lande.

Eksempelvis har hr. Vernersen og andre sagt: Men de har jo bøder i USA, i Canada, i Australien, i Japan. Ja, men de har til gengæld ikke dokumentationspligt i USA. De har ikke dokumentationspligt i Canada. De har ikke dokumentationspligt i Australien. Det har de heller ikke i Japan. Det har de heller ikke i Storbritannien. Det har de heller ikke i Finland.

Det er den dokumentationspligt, som vi lægger utrolig meget vægt på, og som vi nu oven i købet forlanger at revisorer og advokater skal skrive under på. Jeg synes, det er – undskyld jeg siger det – meget betænkeligt, nu skal jeg passe på ikke at sige det stærkere, end rimeligt er, at

man løber i byen med en argumentation af den type her:

Fakta er, at Danmark har gjort meget, men vi vil under ingen omstændigheder holde hånden over virksomheder, som ikke retter sig efter reglerne. Vi fortsætter, og vi fortsætter ihærdigt og med nye redskaber og langt bedre, end vi har gjort det tidligere og langt bedre end den tidligere regering.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Vi er kommet med fire konkrete bud på, hvordan man kunne gøre det bedre på det her område. De fire bud ligger i vores forslag til vedtagelse. Det er fire bud, som alle bliver taget i anvendelse i andre lande. Det er fuldstændig korrekt, som skatteministeren siger: Der er ikke nogen lande, der har alle ting på en gang. Men hvorfor ikke gå foran? Hvorfor ikke være et af de lande, der virkelig leverer en indsats på det her område?

Det er da fuldstændig rigtigt, som det blev nævnt tidligere i dag, at vi ikke skal fokusere blindt på en bødestraf. Nej, vi skal gå ind og kigge på de forskellige værktøjer, der er. Jeg synes her på falderebet, det ville være fint, hvis skatteministeren bare nævnte ét eksempel, bare ét af de værktøjer, hvor vi taler om pisk, som skatteministeren vil være med til. For skatteministeren sagde jo, at han ville være villig til at bruge pisk. Jamen så kom med ét eksempel på, at skatteministeren er villig til at bruge pisk.

Så skal jeg sige, at der i hvert fald er en ting, der står lysende klart i den her sammenhæng: Der er 1.200 selskaber, der ikke betaler skat i Danmark. Vi mister et milliardbeløb. Vi kender ikke størrelsen, det er fuldstændig korrekt. Vi mister et milliardbeløb, vi kunne have brugt på velfærd, og på trods af det vælger regeringen at fortsætte med alene at bruge en pædagogik, som statsministeren normalt rynker på næsen ad.

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Hvem har dokumenteret, at vi mister et milliardbeløb? Vi har tværtimod i den diskussion, der har været, fået at vide, at der er beskatning af 5 mia. kr. plus/minus. Men o.k., jeg skal ikke hæfte mig ved det tal. Jeg vil bare sige, at enhver krone, der snydes for, er en krone for meget, og der er jeg fuldstændig enig. Uanset om det er 100.000 kr. eller 500.000 kr., eller det er 1 mia. kr.

eller flere, så er der ingen diskussion. Vi ønsker ikke at holde hånden over de internationale selskaber, hvis ikke de retter sig efter de regler, der er tale om.

Spørgsmålet om, hvorvidt vi i Danmark er med, er besvaret adskillige gange fra den her talerstol. Vi er faktisk i front i sammenligning med en lang række lande, når vi tager det hele med. Vi synes ikke, at omvendt bevisbyrde er en god idé, det synes vi faktisk ikke. Det er udansk. Det er ikke noget, som vi i Danmark normalt praktiserer. Jeg undrer mig over, at et parti som f.eks. Det Radikale Venstre, som jo altid har været meget, meget påpasselig med det enkelte menneskes rettigheder, og at retssikkerhedsreglerne er overholdt, er med på det. At Socialdemokratiet måske er med af taktiske og politiske grunde, det er o.k. Tidligere har de jo i Socialdemokratiet været modstander af det, men der kan selvfølgelig være andre grunde til, at de nu har en anden holdning.

Jeg vil bare sige, at sammenligner vi os med andre lande, så har vi faktisk lavet et system nu, som er ganske godt, og det bliver endnu bedre, og vi har altså i samarbejde med kommunerne bidraget til det.

Så er der værktøjer. Bare den omstændighed, at advokater og revisorer skal skrive under – det tror jeg også fru Rosenkrantz-Theil vil give mig ret i – er faktisk en pisk eller en metode, som er ganske effektiv i relation til kontrolsystemet.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu brugte skatteministeren lang tid på at forklare, hvad skatteministeren ikke ville. Det var sådan set ikke det, jeg spurgte om.

Jeg spurgte om, i hvilke tilfælde skatteministeren ville bruge pishen. Det er utrolig nemt at stå oppe på den talerstol og sige, at det vil man gerne. Det viser sig åbenbart at være knap så nemt at komme med nogle konkrete værktøjer, som har karakter af pisk. Det har skatteministeren ikke formået at gøre.

Jeg synes, at skatteministeren skylder at forklare den danske befolkning, hvorfor den danske befolkning hver evig eneste måned troligt betaler sin skat. Jeg synes, skatteministeren skylder at forklare de små virksomheder, der hver evig eneste måned troligt betaler deres skat, hvordan det kan være, at man lader det her sejle. Hvordan kan det være, at man ikke griber til pi-

sken, når man kan se, at den lovgivning, der blev indført i 1998, ikke er nok, hvis man ikke følger det op med en ordentlig håndhævelse?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg synes, at ordføreren for forslagsstillerne skylder at forklare den danske befolkning, for nu at bruge hendes eget udtryk, at der her er tale om, at en regering har gennemført nogle tiltag, som den tidligere regering ikke har gennemført, at vi har gennemført en række skridt i den rigtige retning, at vi har bidraget til, at der nu tages yderligere nogle skridt i den rigtige retning, at vi har mobiliseret kommunerne og organisationerne for at være med i kampen mod et misbrug af det her.

Det synes jeg at ordføreren for forslagsstillerne skylder at fortælle den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Værnersen (S):

Jeg ved ikke, om det er galt med skatteministerens hukommelse, men det var den tidligere regering, der lagde grundlaget for TP-lovgivningen. Den blev grundlagt, så blev der stillet en forespørgsel, hvor vi bad om at få en redegørelse for hele sagen, og det blev vedtaget, at man skulle have en redegørelse. Den redegørelse ligger her nu. Den viser, at det står skidt til.

Der er stadig væk formentlig omkring 1.200 selskaber, der ikke betaler skat. Hvor mange af disse selskaber er gennemgået? Man kan se, at ud af 186 selskaber er det 50, der falder igennem, og de må af med over 600 mio. kr. Har skatteministeren sikret, at de 1.200 selskaber, som blev lagt frem for halvandet år siden, er gennemgået? Har man taget skridt til det, eller har man bare sagt, at det er der ikke noget at gøre ved?

Så vil jeg spørge også ud fra det, som vi har lagt frem her i dag: Vil skatteministeren sikre, at vi årligt får en oversigt over, hvor mange der er kontrolleret, og hvad provenuet har været? Det må i hvert fald være det mindste, der kan siges.

Kl. 17.15

Så vil jeg også lige sige til skatteministeren: Man skal ikke manipulere med vores forslag til vedtagelse. Vi siger ikke omvendt bevisbyrde, men vi siger: situationsbestemt. Det er inspireret af Storbritannien, for den, der har dokumenterne, må lægge dem frem.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Hvis ikke det er omvendt bevisbyrde, så er det det tætteste, man kan komme på at indføre omvendt bevisbyrde. Det er i hvert fald et skridt, synes jeg, der retssikkerhedsmæssigt er i en retning, som ikke tidligere har været Socialdemokratiets retning. Men O.k., det er jo fair nok.

Så vil jeg sige noget til det med, at ordføreren siger, at vi lader det sejle. Det tror jeg faktisk var det udtryk, der blev anvendt af fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Men vil det sige, at ordføreren helt har overset, at der er kommet en regering, som har taget en stribe initiativer på det her område? Det er en regering, som har mobiliseret kommuner og organisationer i kampen mod misbrug. Har ordføreren fuldstændig overset den ottepunktsplan, der nu lægges op til at gennemføre? Jeg synes nok, at en vis saglighed burde høre hjemme i en debat af denne karakter.

Jeg glemte lige at svare på hr. Vernersens spørgsmål om 1.200 selskaber, og hvor mange af dem der er gennemgået. Foreløbig har hr. Vernersen altså som formand for udvalget modtaget et stykke papir, hvoraf det fremgår, hvor mange selskaber der er gennemgået. Jeg tror, at vi har givet oplysning af den type 3-4 gange inden for de sidste 2 år. Det gør vi absolut gerne. Heraf fremgår nøjagtig, hvor mange selskaber det er. Jeg tror, vi har gennemgået, nu husker jeg det ikke helt nøjagtigt, små 500 selskaber, og det fortsætter vi selvfølgelig med. Som jeg sagde før: Vi går efter, hvor æblerne hænger lavest, der, hvor der er mest at komme efter. Det er klart.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg må sige til skatteministeren, at det faktisk er det papir, vi har henvist til dagen igennem her i Folketingssalen, som er fremlagt som bilag.

Så vil jeg sige: I skatteministerens eget bilag eller redegørelse har man jo bestemt beskrevet omvendt bevisbyrde, som man har i USA, Canada og Australien. Det er ikke det, som vi nævner. Vi nævner, at man måske kunne være inspireret af, at skatteyderne, disse store selskaber, lægger deres dokumenter frem, så skattemyndighederne bare fik en rimelig fair chance for at se det, der sker, igennem.

Så spørger jeg en gang til, og jeg tror egentlig, at skatteministeren kunne tjene sig selv ved også at svare på nogle af de spørgsmål: Vil skatteministeren sikre, at der årligt også fremover bliver

givet en redegørelse for antal kontroller og også for, hvilke ændringer de indebærer, præcis på samme måde, som vi nu har fået oplysning om disse 186 selskaber, hvor der er 50, der så har givet 600 mio. i provenu godt og vel. At det i hvert fald bliver forelagt for Folketinget synes jeg er væsentligt.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Til det sidste kan jeg sige, at vi altid har haft den holdning, at vi kommer med alle de oplysninger, der er brug for. Foreløbig har vi altså inden for de sidste par år givet, jeg tror disse oplysninger 3-4 gange, så det er altså mere end en gang om året.

Derudover vil jeg sige: Jamen det er jo godt nok, at man sammenligner med andre lande, men så skal man også gøre det på en fair måde. Hr. Vernersen siger: Man har jo bøder i en række lande, og derfor er vi langt bagefter. Jamen hvordan kan man helt overse, at det meget stærke krav, vi stiller til virksomhederne, nemlig dokumentationspligten, har man til gengæld ikke i lige så mange lande?

Det er efter vores opfattelse kolossalt vigtigt at holde fast i det med dokumentationspligten. Jeg ved godt, det er besværligt, og jeg ved også godt, at mange mindre og mellemstore virksomheder har lidt svært ved at forstå den problemstilling og de komplicerede oplysningskrav, der er tale om. Derfor havde vi oplysningskampagnen, som hr. Vernersen nærmest gjorde lidt grin med.

Jeg synes altså, det er nødvendigt at gøre opmærksom på, at vi faktisk har gjort meget i Danmark. Vi gør nu endnu mere, og vi mobiliserer styrkerne rundtomkring i landet i et omfang, som aldrig nogen sinde er sket tidligere, og som adskiller sig meget fra, hvad den tidligere regering foretog sig.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Tak til ministeren, og så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil i anden omgang.

Kl. 17.20

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ministeren stillede mig et spørgsmål, og det havde jeg sådan set tænkt mig at svare på.

Ministeren mente, at jeg skylder at fortælle, at regeringen har iværksat tiltag. Jeg tror, at jeg er oppe på at have sagt det ti gange under denne debat. Det kan selvfølgelig godt være, at mini-

steren ikke lytter efter, hvad der bliver sagt i debatten, men det er faktisk sådan, at jeg allerede helt fra begyndelsen tog hatten af for de initiativer, der er taget. Jeg synes, det er helt fint, at man tager de her bittebittebittesmå skridt i den rigtige retning. Det har jeg sådan set hele tiden rost.

Der er to metoder, man kan bruge. Man kan bruge gulerod, og man kan bruge pisk. Det, der er problemet i den her sammenhæng, og grunden til, at jeg mener, at det her sejler – det var præcis det udtryk, jeg brugte, og jeg vil gerne gentage det, nemlig at jeg mener, at det her område sejler – er, at regeringen ikke er villig til at bruge pisk.

30 pct. af de selskaber, som er blevet bedt om at indlevere dokumentation, har indleveret åbenlyst mangelfuld dokumentation. Hvert tiende selskab har ingenting indleveret. Hvad gør skatteministeren? Intet. Han gør intet for at rette op på den del af situationen. Der bliver ikke leveret ét værktøj til medarbejdere i Told og Skat for at tvinge de selskaber til at indlevere dokumentation, ikke ét redskab. Det vil sige, at vi blot kan konstatere, at 40 pct. indleverer enten mangelfuld eller slet ingen dokumentation. Det kan vi blot konstatere, men vi kan intet gøre ved det, for vi har ikke værktøjerne. Det er grunden til, at jeg mener, at det her sejler.

Så lad mig læse navnene på de selskaber, vi taler om. Det er Coca-Cola, det er McDonald's, det er Kraft Foods, det er Nestlé, det er Unilever, det er Shell Service, det er Statoil Detailhandel, det er Q8, det er Hydro Texaco, det er Aldi, det er Kemira, det er Kellogg's, det er Elgiganten, det er Fiat, det er Blockbuster.

Det er de selskaber, vi har undersøgt. Det er de selskaber, der fortsat slipper med enten at betale en promille – for tos vedkommende – eller ingenting i skat. Det betyder altså, at den danske befolkning fortsat skal være dem, der bøder for, at de tungeste skuldre ikke bærer det tungeste læs. Det mener jeg er et kæmpeproblem. Det er penge, vi kunne bruge til velfærd. Det er en måde, hvorpå man kunne have finansieret skattelettelser i bunden.

Når jeg siger, at de her ting sejler, er det, fordi vi stadig væk ikke har set en regering tvinge de her selskaber til at betale skat. Det synes jeg at man skylder at gøre. Jeg synes, man skylder den danske skatteyder det. Jeg synes, man skylder de små virksomheder det, som troligt betaler deres skat.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):
Jeg kan såmænd bare til sidst sige, at vi har tvunget en række virksomheder til at betale skat. Det fremgår af det bilag, vi har lagt frem. Og vi fortsætter med at tvinge en række virksomheder til at betale skat.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Jeg må bede ministeren om at blive på talerstolen.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):
Jeg vil sådan set gerne gentage det spørgsmål, som hr. Jens Peter Verner sen stillede tidligere: Hvor mange selskaber har den her regering tænkt sig at trække igennem ligningen? Det er jo relevant, når skatteministeren siger det her. Hvor mange selskaber har man tænkt sig at trække igennem den ligning? Det nytter jo ikke noget, at man tager en stikprøve, og så finder man ud af, at her ligger der en hel masse penge, som vi kunne kratte ind i statskassen, hvorefter man intet gør.

Som jeg kan se det ud af de otte pinde, lægges der op til en mere forfinet udvælgelsesmetode, men der lægges ikke op til, at alle de store selskaber skal igennem den her ligning. Der lægges ikke engang op til, at halvdelen skal. Det vil jeg gerne have skatteministeren til at bekræfte.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):
Jeg vil ikke begrænse myndighedernes muligheder for at ligne et hvilket som helst selskab, de finder anledning til at ligne. Jeg mener, at man skal gå efter dér, hvor der er noget at gå efter, og derfor laver vi nu en mere forfinet mulighed for at ramme plet. Det bruger vi vores ressourcer på, og vi vil ikke under nogen omstændigheder holde hånden over nogen virksomhed, og vi vil ikke sætte tal på, hvad vi skal holde os inden for. Vi er parat til at gennemføre den ligning, som er nødvendig, hensigtsmæssig og effektiv. Vi ønsker at gå videre, end vi har gjort hidtil her i Danmark, og jeg synes, at jeg har lagt initiativer frem, som klart viser, hvilken vej denne regering ønsker at gå.

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):
Undskyld mit ordvalg, men det virker altså en anelse naivt.

Tror skatteministeren selv på, at det antal mennesker, der i dag er ansat til ligningen af de store selskaber, er nok til, at de ville kunne ligne samtlige selskaber? Det tror jeg nu nok at svaret ville være nej til.

Det vil altså sige, at skatteministeren og den her regering lægger en begrænsning på, i hvilket omfang myndighederne kan skride ind over for de store selskaber og ligne dem. Den begrænsning ligger i antallet af hoveder, der er sat til at gøre det. Det antal hoveder, der er ansat i dag, ville ikke kunne foretage en ligning af samtlige TP-selskaber i Danmark. Det er der ganske simpelt ikke ressourcer til.

Dermed findes den naturlige begrænsning over for myndighederne, og derfor er mit spørgsmål relevant. Hvor mange ekstra ressourcer vil man sætte af? Hvad taler vi om? Skal vi op på halvdelen eller hundrede procent af dem? Hvad er målsætningen?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne sige to ting. For det første kender jeg ikke noget land, der har et system, som indebærer, at alle skatteborgere lignedes på den måde, som fru Rosenkrantz-Theil lægger op til her.

Det, man gør, er jo, at man finder nogle metoder til at trække dem ud, som det er relevant at gennemgå, og så skyder man efter dem for at være sikker på at ramme rigtigt.

Dér er det, jeg siger, at de metoder, som ligningsfolkene anvender, nu vil blive forfinet, forbedret og give muligheder for i større omfang at ramme de rigtige. Foreløbig er der altså gennemgået omkring 500 sager, og det fortsætter vi med, og der er ingen, som vi holder hånden over. Det var det ene spørgsmål, det der med samtlige selskaber.

Hvad var nu det andet spørgsmål? Jeg tror, at spørgeren bliver nødt til at stille det en gang til, for jeg fik faktisk ikke noteret det ned i farten.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Men det er ikke muligt.

Så er det hr. Jens Peter Vernersen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Her mod slutningen synes jeg i hvert fald, at det må være helt afgørende, at skatteministeren også oplyser: Hvis der nu fortsat ikke er den dokumentation, som jo hidtil har været fuldstæn-

dig manglende, hvad vil skatteministeren så gøre?

Har man en plan for at gennemgå de store selskaber? Det mindste må vel være hvert tredje år. Det er et almindeligt anerkendt krav, at de gennemgås hvert tredje år. Har skatteministeren ideer til, hvordan man i øvrigt får disse multinationale selskaber til at betale skat, hvis ikke det kan lade sig gøre i de systemer, vi har, for noget må de vel betale til vores fælles danske samfund?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Netop det sidste spørgsmål bragte spørgsmålet fra fru Rosenkrantz-Theil frem i min erindring, nemlig spørgsmålet om flere ressourcer.

Jeg gør opmærksom på, at det, vi lægger op til nu, jo er et helt, helt andet system, hvor vi sikrer, at ikke bare Told og Skats medarbejdere, men også kommunernes medarbejdere i langt større omfang er med i den samlede opgaveløsning med 10 nye centre placeret rundt omkring i hele Danmark. Aldrig nogen sinde har der været mulighed for at gøre så stor en indsats på det område.

Jeg vil godt sige, at jeg føler mig ganske tryk ved, at vi her har indgået en aftale med Kommunernes Landsforening, som har været positiv i bestræbelserne på at nå det fælles mål, som jeg i virkeligheden tror vi alle sammen har, nemlig at sikre en tilstrækkelig effektiv ligning af de her selskaber, og som kan forhindre, at misbruget på det her område flourerer.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Jens Peter Vernersen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er åbenbart meget vanskeligt at få skatteministeren til at svare. Derfor vil jeg kun spørge om én ting: Vil skatteministeren sikre, at disse selskaber bliver gennemgået hvert tredje år?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil sikre, at vi gennemfører den mest effektive kontrol af disse selskaber. Om det skal være hvert andet år, hvert tredje år for nogles vedkommende, og måske hvert år for andres vedkommende eller hvert femte år for nogle helt

tredjes vedkommende, er lige præcis det, som det forfinede ligningsredskab skal bidrage til.

Vi skal *ikke* lægge bånd på os selv i spørgsmålet om at komme efter de virksomheder, som ikke opfylder reglerne, under ingen omstændigheder.

Kl. 17.30

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse først finde sted i morgen.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 5. februar 2004, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.31